

வைத்தீசுவரன் கோயில்
முத்துக் குமாரசாமி
பிள்ளைத் தமிழ்
மூலமும் தெளிவுரையும்

முத்துக் குமாரசாமி என்று அழைக்கப்படும் முருகப் பெருமாவின் மீது பாடப்பட்ட பிள்ளைத் தமிழ் இலக்கியம் ஆகும். இம்முருகப் பெருமான் வைத்தீசுவரன் கோயில் என்று அழைக்கப்படுகின்ற புள்ளிருக்கு வேலூரில் கோயில் கொண்டுள்ளான். இந்நூல் குமரகுருபரரால் இயற்றப் பட்டது.

விநாயகர் வணக்கம்

(ஆசிரிய விருத்தம்)

பொன்பூத்த குடுமிப் பொலங்குவட் டிமவான்
பொருப்பிற் பிறந்துதவளப்
பொழிநிலவு தவமுமுழு வெள்ளிவே தண்டத்தொர்
போர்க்களிற் றைப்புணர்ந்து
தென்பூத்த பாட்டளி துதைந்தபைங் கூந்தற்
செழும்பிடி பயந்தளித்த
சிறுகட் பெருஞ்செவிக் குஞ்சரக் கன்றினிரு
செஞ்சரணை யஞ்சலிப்பாம்
மின்பூத்த சிற்றிடைப் பேரமர்க் கடகடவுள்
வேழங் கடம்படுபடா
வெம்முலைக் கோடுகொண் டுழுதுழு துழக்கமுகை
விண்டுதண் தேன்றுளிக்கும்
கொன்பூத்த தெரியற் கடம்பணி தடம்புயக்
குரிசிலைப் பொருசிலைக்கைக்
குமரனைக் கந்தபுரி முருகனைப் பரவுமென்
கொழிதமிழ்க் கவிதழையவே.

கத்தபரீயிக் காழ்கின்ற முருகனைப் போற்றிப் பாண்டி கூடியதாக என்னுடைய கவிதை அழகாக அமைந்திட வேண்டியவையான கவிவாயவையின் உள் உடம்பொரு பாண்டி உடனான பெரிய காதலனையும் சிறிய கண்களையும் உடைய பாணைநடுக் கடவுளை வணங்கு கோம் என்று இத்தப் பாடலை முடிவும் முத்துயாற இணைத்துப் பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

தேவியுரை: மின்னவையி யீடித்து இடைவினைச் சென்றது போன்ற சிறியதாக உள் இடைவினையும் விடுத்த பெரிய போர் தொடுப்பது போன்றத் தன்மையுடைய கண்களையும் கொண்டவன் தெய்வமான அணைது குயி போன்ற பெரிய சாய்ந்திடாத அழகினாய் பாணையும் கவர்சின்ற அழகான முகவகையெ கொடியுடனாக அணைக்கப்பட்டு அருங்கிட்ட தேனைத் துண்டிக்கக்கூடிய உட்பயிற் றானவையின் யவை போன்ற பெரிய தோண்டி கயத்து பெருமையுடன் திற்பவனும், போர்க் கருவியான விடவினைக் கைகளில் ஏந்தியவனும், கத்தபரீயிக் காட்சி தருகின்றவனுமாயிவ முருகக் கடவுளை, வணங்குகின்ற விதமாக நான் பாடுகின்ற, இந்த வளமையான தமிழ்ப் பாடல்கள் சிறப்பாக அமைந்தி வேண்டும்.

அதற்காக அழகான உச்சிவையையும் பொற்கிரகக் களையும் உடையதாக உயர்ந்து திற்கின்ற இயல யவையின் தோன்றி, ஒளிவீசுகின்ற கதிர்களை உடைய முழுநிலாவானது தவழ்த்திடக் கூடிய வெள்ள யவையான கவிவையங்கிரியில் எழுந்தருளியுள்ள, தனக்கென்று ஒட்டவை ம்மனாத போர் பாணையினையி போன்ற சிவபெருமானுடன் கூடி இனிமயினைபுடன் கூடிய பாடல்களை ரீங்காரமாய்ப் பாடிடக் கூடிய வண்டுடன் கற்றுக் கத்தவையுடைய அழகிய வெண் பாணையினையி போன்ற பார்வதி தேவியானவள் பெற்றெடுத்தி வளர்ந்த குழந்தைகளுள், சிறிய கண்களையும் பெரிய காதலனையும், பாணை முகத்தினையும் உடையவனான இத்த பின்னர விநாயகப்பெருமானின்

இரண்டு அழகான பாடல்களையும் என்னுடைய இரண்டு கவனையும் உட்பி வணங்குகின்றேன்.

சொல்விளக்கம்: மின்யூத்த சிறிய இடை - மின்னவையி போன்ற சிறிய இடை; போர் அயர்ணை - பெரிய போரினைச் செப்கின்ற கண்; தெரியல் - பாணை; சினை - விட; என் கொழி தமிழ்க்கவிதையுடைய - என்னுடைய செழித்த தமிழ்க்கவிதைகள் சிறப்பாக அமையவும் படியாக; பொருட்பு - பாணை; அளி - வண்டு; இயலவையி பொருட்பு - இயலவையி; தவளம் - வெண்மையி; வெள்ளி வேதண்டம் - வெள்ளியவையாயிவ கவிவாயங்கிரி; குஞ்சரக்கன்று - பாணைநடுக் கடவுள்.

பொருள்விளக்கம்: மின்னவையி கருதி பொன் என்ற சொல் தொடக்கமாகவும், செப்கிற செவயி சிறப்பற அமைய இறைவனை வாழ்த்தி வணங்கும் முறைப்படியும் முழுமதற் கடவுள் விநாயகப் பெருமானை நூல் சிறப்பாக அமைத்தி விருய்சி வணங்குகின்றார். (தினசக்கரிகள் - எட்டு தினச கருக்குரிய பாணைகள், அவைய முறைமே, கிழக்கு - ஊராவதம்; தென்மேற்கு - தண்டரீகம்; தெற்கு - வாய்வாய்; தென்மேற்கு - குழந்தம்; மேற்கு - அஞ்சனம்; வடமேற்கு - டிப்பந்தம்; வடக்கு - சாருவமுயி; வடகிழக்கு - கப்பிரதீயம் துக்கம் ஆகும்.)

1. கம்பியப் பருவம்

பின்னர்த் தமிழ் இவக்கியம் அமையப் பருவமில் பத்து பருவங்களாக உள்வண அமைந்து இது முதல் பருவமாகும் இப்பருவத்தில் திருமால் முதலான முப்பத்து யக்கோடி தேவர்கள் வரையிலும் உள் பர கடவுள்களையும், பாட்டுடைத் தவையான குழந்தைவினைக் காத்திட வேண்டும் என்று வேண்டுவதாகும். இந்த நிகழ்ச்சி குழந்தைவினை இரண்டாய் மாதத்தில் நிகழ்த்துவது மரபு

திருமால்

புவேடி கற்பகம் பொங்கில் செங்கு
 புலோமசை வளர்த்தருய்
 புணர்முலைக் கவிபாண விணையாடு பன்னிரு
 பொருப்பனை விருப்பனைத்தும்
 கோமேடி சாற் குறச்சிறுமி மேல்வைத்த
 குழகனைக் கழகத்தொறும்
 சொத்தலாத் தமிழ்பொய்த்த கத்தபுரி முத்தம்
 குவாரனைத் தனிபூக்க

தேவேடி உடல் பொலங்கிரி திசைக்கரிகல்
 திகிரிகிரி குலகிரிவொடும்
 திரிபுத் திரித்தூத் தெறிபத் தடங்கல்
 தெண்டினை முகட்டுதித்த

மேவேடி மதும் பருத்தலாதம் ஒருகும்
 பகங்குதலை மதுவையஞ்சொல்
 மங்கல் செவ்விரி குகொங்கக் குவட்டுவளர்
 ம்லைப் பகங்கொண்டலே

பங்குயச் செவ்வி இரு கொங்கைக் குவட்டுவளர் பச்சை
 பகங் கொண்டல், கத்தபுரி முத்துக் குமாரசைத் தனிபூக்க
 என்று இணைத்துப் பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

தெளிவுரை: மணம் வீககின்றதும் தெய்வத் தன்மை
 உடையதுமான அழகிய மத்திரமலைவினை, எட்டு திசை
 களிலுள்ள பாணைகளும், சக்கரவான மலைமும் மற்ற துணை
 மலைகளும் சேர்த்து மத்தாகச் சுழன்றன, பெரிய திருப்பாற்
 கடலில் அப்பொது தோன்றிய அவைகளில் மீது
 தோன்றியவரும், இனிமையான அமுத்தத்தினைப் போன்ற
 சொற்களைப் பேசுகின்றவரும், சைத்தாமரையில் மீது
 அமர்ந்திருக்கக் கூடியவளுமாகிய திருமகனின் இரண்டு
 கொங்கைகளில் மீதும் அறிதூவில் செய்கின்றவனும், பச்சை
 திரமேனிவினுமானவன் திருமால்

இத்தகைய திருமால், அழகான மலர்கள் நிறைந்த
 கற்பகச் சோவையினில் உள்ள இத்திராணியினால் வளர்க்கப்
 பட்டு, குடத்தினைப் போன்ற பெரிய கொங்கைகளை
 உடையவனான தெய்வானையானவன் விணையாடுவதற்குரிய
 இடமாக உள்ள பன்னிரு தோங்களை உடையவனும், தன்
 ஆசைகள் அனைத்தினைமும் தன்னுடைய மலைப்பகுதியில்
 வாழ்கின்ற குறவர் குலச் சிறுமியான வன்னி நாயகியின் மீது
 வைத்துள்ளவனான அழகிய மேனிவினை உடையவனும்,
 சங்குகளில் முத்தமிழும் முழங்கும் படியாகக் கத்தபுரியில்
 தோன்றிவிருப்பவனுமான முத்துக்குமாரசாமிப்
 பெருமானைக் காத்திடுவானாக

சொல்விளக்கம்: கற்பக பொங்கல் - கற்பக சோவை;
 புலோமசை - இத்திராணி; பொலங்கிரி - மத்திரமலை;
 குழகன் - அழகன்; கழகம் - சங்கம்; திகிரி - சக்கர வளாகம்;
 பங்குயச் செவ்வி - சைத்தாமரையில் வாழும் திருமகன்.

பொருள்விளக்கம்: பெரிய திருப்பாற் கடலின்
 அவைகளில் மீது வாழ்கின்ற திருமகனின் கணவனான
 திருமால், தெய்வானை, வன்னியின் கணவனாகிக்
 கத்தபுரியில் எழுந்தருளும் முத்துக்குமாரசாமிவினைக்
 காத்திடுவான் என்பது செய்தி. திருமாவே காத்தல்
 தொழிலினைச் செய்வதால் முதலில் அவரையே துதிப்பதாகப்
 பாடப் பட்டுள்ளது. புலோமசை என்பது புலோமன்
 என்பவனின் மகன் புலோமசை. இவன் இத்திராணி ஆவான்.

திசைக்கரிகல் - எட்டுதிசைகளுக்கும்ரிய பாணைகள்,
 அவை முறையே, கிழக்கு - ஐராவதம்; தென் கிழக்கு -
 தண்டரீகம்; தெற்கு - வாமனம்; தென்மேற்கு - குமுதம்;
 மேற்கு - அஞ்சனம்; வடமேற்கு - புட்பநந்தம்; வடக்கு -
 சாகுரபூமம்; வடகிழக்கு - கங்கிரதீபம் தடங்கல் ஆகும்.

மாமனான திருமாலினைக் கத்தபுரியினில் உள்ள
 கத்தனைக் காத்திடும் படியாக வேண்டுவோம்.

வைத்திய நாதர் (சத்த விருத்தம்)

ஒருபு நத்துமர கதம்இ மைப்பவொளிர்
 மாமேரு மற்றோரு மேருவைச் சாய்த்தென
 உலக ளக்கநிமிர் வடபொ ருப்பையொரு
 தோளால்வ ளைத்தபி ளாகியைத் தீக்களல்
 உயிழு முக்குடுமி அயில்தி ரித்துவரு
 வாய்வாளம் முப்படை வீரனைப் பார்த்தனொ
 டுடலு மற்றெழிலின் அறவி ளைத்துமெதிர்
 ஓடாது டற்றுவி ராதனைக் கூக்குரல்

விரிக டற்புடவி முழுது ணச்சமையும்
 ஓர்களை கட்டுப்ர தாபனைக் கார்க்கடு
 விடமெ டுத்தரிய திருமி டற்றிலிடு
 காமாசி யைக்கவு மாரியைப் போற்றிரு
 விழி முள் திற்கும்வடி வழகு தைக்கடவுள்
 மாமோகி ளிக்கும ணாளனைச் சூக்கும
 வெளியி ளிற்பாம நடத விற்றுதிறல்
 வேளூர்வ யித்திய நாதனைப் போற்றுதம்

குரவு செச்சையொடு தறவு யிப்பவிரி
 தேனாறு வட்டெழு மாப்பனைப் பேய்த்திரள்
 குரவை யிட்டவுணர் தடிக வைத்திடஓர்
 கூர்வேல்வி டுத்தகு மாரனைப் பார்ப்பதி
 குமர ணைச்சமரில் உருமு கக்குளிறு
 காலா யுதக்கொடி யாளனைக் கோட்டிய
 குறுத கைக்குமணம் உருக வெற்பவர்த
 மாளோ டுமற்பொரு தோளனைத் தாக்கிய

திரண்ம ருப்பினம் பொருத ளிக்கடவுள்
 மால்யாளை யைப்புணர் காளையைச் சாற்றிய
 செஞ்சு ளைப்பொருளி னுரைவி ரித்துமெனும்
 வேதாழு டுத்தலை மோதுகைக் காய்ப்பொடு

திருவ டுத்துணையென் முடிய தித்தவடு
 ஆறாத மெய்ப்புகழ் ஆளியைப் பூட்டிய
 சிறைவி டுத்தமரர் குறைமு டுத்துதவு
 சேனாப திப்பெரு மாள்தனைக் காக்கவே.

விரிந்து வாசம் வீசுகின்றதும், தேன் சிந்துகின்றதுமான குரா மலர்களையும், வெட்சி மலர்களையும் உடைய மாலைகளை அணிந்த மார்பினை உடையவனும், அகரர்களின் இரத்தத்தினைப் பேய்களானது குரவைக் கூத்தாடிக் குடித்து மகிழும் படியாக அகரர்களுக்கு எதிராகத் தன்னுடைய வேற்படையைச் செலுத்தியவனான முத்துக் குமரனும், பார்வறியின் மகனும், போர்க் காலங்களில் இடியினைப் போன்ற ஓசையினை ஏற்படுத்தக் கூடிய சேவலினைத் தன்னுடைய கொடியாக உடையவனும், வள்ளியின் புன்னகையில் மயங்கிக் குன்றில் உள்ள குறவர்களின் மகளான அவளுடன் சேர்கின்ற தோள்களை உடையவனும், பெரிய திரண்ட வேலினால் போர் செய்து அதன் மூலமாகப் பரிசாகக் கிடைத்த தெய்வானையொடும் சேர்ந்துள்ள இளமையான பருவமுடையவனும், வேதத்தின் பொருள் தெரியும் என்று கர்வத்துடன் இருந்து கேட்ட போது பொருள் கூற மறந்த நான்முகனாகிய பிரம்மாவின் தலையினில் குட்டியதனால் கையினில் ஏற்பட்டத் தழும்புடன் இரண்டு திருவடிகளிலும் என்னுடைய தலையினில் அழுத்தி உண்டாக்கிய வடுவினையுடைய வனும், நீங்காத பெரும் புகழை உடையவனும், குரபத்மனால் சிறையினில் அடைக்கப்பட்ட தேவர்களின் குறைகளைத் தீர்த்து விடுவித்த சேனாதிபதியும், என்பதான பல சிறப்புகளை உடைய சத்த பெருமானைக் காக்க வேண்டும்.

அதற்காக, ஒரு பக்கத்தில் மரசுதமணியினால் உண்டான ஒளி வீசும் படியான தோற்றத்தினை உடைய பெரிய மேருமலையானது, வேறு ஒரு மலையினைச் சாய்த்தது போன்று, உலகத்தினையே ஒட்டுமொத்தமாக அளந்து விடுவதனைப் போன்று நிமிர்ந்து நிற்கக் கூடிய பெரிய

மேருமலையினையே தன்னுடைய தோள்களால் வில்லாக வளைத்திட்டவனும். தீயினை வெளிப்படுத்துகின்ற முத்தலையினையுடைய சுவத்தினையும், ஒளிவீசுகின்ற மழுவாயுத்தினையும் ஏற்றிய வீரனானவனும், அருக்கள நோடு கோபம் கொண்டு அவனுடன் மற்போர் செய்த தனால் உடல் இளைத்த வேடனும், கடலால் சூழப்பட்ட இத்த உலகம் முழுவதும் உண்ணும் படியாக அமைந்துள்ள ஒரு காணையினைத் தன்னுடைய வாகனமாகப் பெற்றதனால் பெருமையினை அடைந்தவனும், பாற்கடலில் தோன்றிய கருத்த விஷத்தினைத் தானே விழுங்கித் தன் நெஞ்சினில் அடக்கி உள்ளவனும், மன்மதனைத் தன்னுடைய தெற்றிக் கண்ணில் தோன்றும் நெருப்பினால் அழித்தவனும், பார்வையோடு மட்டுமின்றி அழகான மோகினி வடிவ மெடுத்து வந்த திருமாலிற்கும் தலைவனாக விளங்கியவனும், ஆகாயத்தில் நடனமாடக் கூடியவனும், வெற்றிகளைத் தரக்கூடியதான புள்ளிருக்கு வேலூர் என்னும் தலத்தில் எழுந்தருள்கின்ற வைத்தியநாதனாகிய சிவபெருமானைப் போற்றி வணங்குவோம்.

சொல்லிளக்கம்: தீக்களம் - எரித்தலையுடைய நெருப்பு; மறைப்பொருள் - பிரணவம்; முக்குடுமி - முத்தலை; அமரர் - தேவர்; கிராதன் - வேடன் (சிவபெருமான்) உருமி - இடியேறு; தடி - ஊன்; மால் - பெருமை; செட்சை - வெட்சிப்பு; வேதா - பிரம்மா; காலாயுதம் - சேவல்; குறைமுடித்து - குறை தவிர்த்து; கவுமாரி - பார்வதி; காமாரி - சிவபெருமான்; வெற்பவர் தம்மான் - வள்ளி.

பெருள்விளக்கம்: புள்ளிருக்கு வேலூர் என்ற வைத்தியர் கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள வைத்திய நாத சுவாமி என்கிற சிவபெருமான் முத்துக் குமார சுவாமியைக் காத்திட வேண்டும் என்று வேண்டுகல்.

பினாதி - பினாகம் என்கிற வில்லினை உடைய சிவபெருமானைக் குறித்தது. காலாயுதக் கொடி - என்றது காலில் முள்ளினை உடைய சேவல் - எனவே சேவலைக்

காலாயுதம் என்றார். கடவுள் மாமோகினி - என்றது திருமால் தருகாவனத்தில் இருந்த முனிவர்களின் செருக்கினை அடக்கும் பொருட்டு மோகினி அவதாரம் எடுத்து சிவபெருமானுடன் சேர்ந்த நிகழ்வு.

தந்தை வைத்தியநாதனாகிய சிவபெருமான் சத்தபுரியில் உள்ள சத்தனைக் காத்திடும்படியாக வேண்டுவோம்.

தையல் தாயி அம்மை

குழை அடந்துவடி கண்ணு ரத்துசெறி
குமிழ்ம தித்தவிழி தவ்வியைக் கோட்டொடு
சுவடெ தித்தமுத கலசம் வென்ற தட
முலை மத்தமலை வல்லியைச் சேற்றொளிர்
குமுதம் விண்டகவை அமுத முண்டினிய
கொழுதன் கொடுக்கிற பிள்ளையைத் தாட்டுகை
குறுகு தொண்டப்பிழை அறம் நத்தபிறர்
குணமி வழத்ததக வில்லியைச் சேட்செனும்

எழுபெரும்புவன முழுதொரு சூங்குதவும்
இறைவி வென்றுமறை கையெடுத்த தார்க்கவும்
இடைநுடும்புடை தடையி ளங்குமரி
எனஇ குத்தகை கள்வியைப் பூத்தஎன்
இதய புண்டரிக மலரில் எத்தையொடும்
இனி தமத்தவொரு செல்வியைப் பார்த்தொரும்
இருவர் கண்கள்கது வரிய செருக்கடின்
இடம் குங்குடைய தையலைப் போற்றுதும்

முழுது ணாத்தும்உணர் வரிய தொன்றையொரு
மொழிவின் விண்டசிறு பிள்ளையைச் சூப்பெயர்
முதுப முப்பகையை அறவெ தித்தவுணர்
முதல்த டுத்ததனி வில்லியைப் பட்டனி
முரல விண்டதரு திழல்தொ மும்புகுடி
புகவ முபுகுகொடை வள்ளலைப் போற்றுடி

முடியு யின்றிவெறு வெளிக டந்துமறை
முடிவி னின்றிநிறை செல்வனைக் காத்தொறும்
மழலை வண்டுடெட மலர்கு டைந்துபுது
மதுவ ருத்திதறு மல்லிகைச் சேக்கையின்
வடிப சத்தமிழின் இசைப யின்றபெடை
யொடுது யின்றினிய செவ்வழிப் பாட்டினை
வருவி பஞ்சிபயில் தரும் தங்குத்தெரு
மரமு ளன்றுநெடு வைகறைப் போய்ச்செழு
மலரி லஞ்சிதொறும் உலவு கத்தபுரி
மருவு கத்தனையெம் ஐயனைக் காக்கவே.

கத்தபுரி வருகத்தனை எம் ஐயனைக் காக்கவே, மாற்றொழும் இருவர் கண்கள் கதுவரிய செஞ்கடரின் இடமருங்குடைய தையலைப் போற்றுதும் என்று இணைத்து முடிக்க வேண்டும்.

முழுவதுமாக அறிந்து கொண்ட பின்னரும் புரிந்து கொள்வதற்கு மிகவும் அரியதான பிரணவத்திற்குரிய பொருளினை ஒரு சொல்லால் சொல்லியவனும், குரபதுமன் என்கிற பெயரினைக் கொண்டு நெடுங்காலமாகத் திரிந்து வந்த பகைவனை வேரொடு அழித்த ஆற்றலுடைய வில்லினை ஏந்தியவனும், பாடல்களைப் பாடுகின்ற வண்டுகள் இனிய இசையினை எழுப்பிடும் தருணத்தில் மலர்ந்த இதயம் என்கிற மரத்தின் நிழலில் அடியவர்களைக் குடியமர்த்தி அவர்களுக்கு அருள் என்கிற கொடையினை வழங்கியவனான கத்தனும், அனைவரும் வழிபடுவதற் குரியதும் தனக்கென முதலும் முடிவும் இல்லாததுமான வேதங்களின் உச்சியில் நின்றவனும், எல்லாச் சோலை களிலும் இளமையான வண்டுகள், அச்சோலையில் உள்ள மலர்களில் உள்ள புதிய தேனினை உண்டு களித்து, பக்கங்களில் இருந்த மல்லிகை மலர்களால் உண்டான படுக்கையினில் கிடந்து, இனிமையான பைந்தமிழின் இசையினைப் பயின்று கொண்டிருந்தன. மேலும் பெண் வண்டுகளுடன் சேர்ந்து அப்படுக்கையில் உறங்கியும்,

இனிமையான செவ்வழிப் பண்ணினை, வீணைகளில் நன்கு வாசித்துப் பழகிய பாணர்களும் மயங்கும்படி பாடியும், விடியற்காலைப் பொழுதிவில் எழுந்து சென்று நன்கு வளர்ந்துள்ள மலர்களை உடைய குளங்களில் உலவக் கூடியதுமான தன்மையுடைய கந்தபுரியில் வாழ்கின்ற முத்துக்குமார சாமியினைக் காத்திட வேண்டும்.

அதற்காக, காதணிகள் வரையிலும் சென்று, மான் களையும் வெல்லும் தன்மையுடன் மீண்டு, குமிழும் பூவாகிய மூக்கு வரையிலும் சென்று உலவிடக் கூடிய கண்களை உடையவனும், யானையின் தந்தங்களையும், மலையினையும், அமிர்தம் கொண்ட கலசங்களையும் கூட வெல்லும் தன்மை படைத்த இரண்டு கொங்கைகளைத் தன்னிடத்தில் கொண்டவளாகவும், மலையத்துவசன் திருமகளாக உள்ளவனும், செவ்வல்லி மலரில் இருக்கக் கூடிய இனிய தேனினை உண்ணுகின்ற போது ஏற்படுகின்ற இனிமை யினைப் போன்று தன் கணவனால் கொஞ்சப்படுகின்ற இளங்கினியானவனும், அடியவர்களின் குற்றங்களாகிய தவறுகளை மன்னித்து அவர்களுடைய குணங்களை ஏற்கக் கூடியவனும், உலகங்களுக்கெல்லாம் உயர்ந்த அன்னையாகத் திகழ்பவளே என்று வேதங்களால் வாழ்த்தப் பெற்று, மெல்லிய இடையானது துவளும்படியாக மெல்லிய நடையினை உடையவளான இளங்குமரியாக இருக்கக் கூடியவனும், அடியவனான என்னுடைய உள்ளமாகிய தாமரை மலரில் என் தந்தையான சிவபெருமானுடன் சேர்ந்து அழகாக அமர்ந்து எனக்கு ஒப்பில்லாத செல்வமாகக் காட்சி தரக் கூடியவனும், இரண்டு பக்கங்களிலும் நான்முகனும், திருமாலும் பற்றுவதற்கு அரியதாகிப் போற்றும் படியாக இருக்கும் சிவபெருமானுடைய இடது புறத்தில் வீற்றிருக்கக் கூடியவளானதாய் தையல் நாயகியினை வழிபட்டு வேண்டுவோம்.

செல்விளக்கம் : குழை - காதணி; குமிழ் - மூக்கு; நவ்வி - மான்; கதவு - நடுவு நிலைமை; புண்டரிகம் - தாமரை;

திருமொழி - பிரணவம்; அவுணர் - அகரர்; அளி - வண்டு; தொழும்பு - அடியவர்; விபஞ்சி - செவ்வழிப் பண்; இலஞ்சி - குளம்; மதங்கர் - பரணர்.

பொருள்விளக்கம்: அன்னையான தையல் நாயகியினைக் கத்தபுரியில் உள்ள கந்த பெருமானைக் காத்திடுமாறு வேண்டுகல்.

கற்பக விநாயகக் கடவுள்

கடாம்உமிழ் கைக்கதக் கிம்புரிக்கோட்டொரு
கராசலம் இட்டமெய்க் கஞ்சுகிக் கேற்பவொர்
படாமணி மந்தகத் தந்தியைத் தீர்த்தர்கள்
பராவரு கற்பகக் கன்றினைப் போற்றுதும்
வடாதுபொ ருப்பினில் துன்றுபுத் தேட்கெதிர்
மனோலயம் உற்றமெய்ப் பண்பினைக் காட்டிய
சடானை னைத்தலைச் சங்கம்வைத் தாற்றிய
சடாயு ரத்தருட் கந்தனைக் காக்கவே.

சடாயுபுரத்தருள் கந்தனைக் காக்கவே, பராவரு கற்பகக் கன்றினைப் போற்றுதும் என்று முடிக்க வேண்டும்.

தெளிவுரை: வடநிசையில் உள்ள கயிலாய மலையினில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானின் மனத்தினையே ஒருமுகப் படுத்தும் பொருட்டாகப் பிரணவ மந்திரத்தின் பொருளினைச் சிவபெருமானுக்கே உணர்த்திய ஆறுமுகப் பெருமானும், முதல் சங்கத்தினை ஏற்படுத்தியவனும், சடாயுபுரத்தினில் காட்சி தரும் பொருட்டு எழுந்தருளியிருக்கக் கூடியவனாகிய முத்துக் குமாரசனைக் காத்திட வேண்டும்.

அதற்காக மதநீரினை உமிழ்க்கூடிய தும்பிக்கையினையும், கோபத்தினையும், கிம்புரிப்பூண் அணிந்த ஒற்றைத் தந்தத்தினையும் உடையவனும், ஒரு கையினை யுடைய மலையானது உடற்கவசம் அணிந்துள்ளது என்று சொல்லுகின்ற படியாக ஈடு இணையில்லாத முகபடாம்

அணிந்திருக்கக் கூடிய மத்தகத்தினை உடைய யானை முகத்தினை உடையவனும், தாய்மையான மனமுடைய அடியவர்கள் வழிபட்டுப் போற்றுகின்றவருமான கற்பக விநாயகப் பெருமானை நாம் வழிபட்டு வேண்டுவோம்.

சொல்விளக்கம்: வடாது பொருப்பு - வடநிசையில் உள்ள மேருமலை; தீர்த்தர்கள் - தேவர்கள்; கடாம் - மதநீர்; ஒரு கராசலம் - ஒரு கையினையுடைய மலை.

பொருள்விளக்கம்: வைத்தீஸ்வரன் கோயிலில் உள்ள கற்பக விநாயகனைக் கந்த பெருமானைக் காத்திடுமாறு வேண்டுகல்.

நூல் முதலிலும் ஒரு விநாயகர் வணக்கம் உள்ளபோது மீண்டும் ஒரு துதி ஏன் என்கிற வினா எழுமாயின், முதல் வணக்கம், நூல் செம்மையான முறையில் அமைந்திட வேண்டும் என்பதாக அமைந்துள்ளது. இந்த இரண்டாவது துதியானது இந்நூலின் நாயகனான கந்த பெருமானைக் காத்திட விரும்பி அழைப்பதாக அமைந்துள்ளது. சடாயுபுரம் என்றதன் காரணம் சடாயு வழிபட்ட இடம் என்பதனைக் குறித்து ஆகும். வைத்தீஸ்வரன் கோயில் சடாயுபுரம் என்றும் பெயர் கொண்டது.

சடானன் - சட் + ஆனன் - சட் என்பது ஆறு என்ற பொருளில் ஆறுமுகங்களை உடையவன் சடானன் எனப்பட்டான்.

ஒரு கராசலம் என்பது ஒரு + கரம் + அசலம் ஒரு - கை + அசலம் என்பது மலை என்பதனால் ஒருகையினையுடைய மலை என்பதாக இத்தல கற்பக விநாயகர் போற்றப் படுகின்றார்.

நான்முகனாகிய பிரமதேவர்

பைங்காய்க் கழுகு செம்பழக்காய்ப்
பவளம் உதிப்பக் கதிர்ச்செந்தெல்

பனிமுத் துக்குஞ் சோணாட்டின்
பரிசு பாடி மூலி நிஸ்பக்
கொங்கார்த் திறைக்கு நறைக்காத் தள்
குறிஞ்சி மலரோ டனித்தறுங்
குறிஞ்சிப் பெருமாள் வேதபுரிக்க
குமரப் பெருமாள் தனைக்காக்க
செங்காற் கருங்கண் பைத்தொடியார்
சிற்றாய்ப் பாடிப் பெருங்குடியில்
தீம்பால் திருடிக்கட்டுண்டு
திரியா வண்ணம் திருத்தாதைக்கு
அங்குப் படங்கப் பால் தயிர்நெய்
அருத்தேன் கடலோ டிருந்துண்ண
அகிலம் படைத்துத் தனக்கேற
அன்னம் படைத்த பெருமானே.

அகிலம் படைத்துத் தனக்கேற அன்னம்படைத்த
பெருமானே குமரப் பெருமாள் தனைக் காத்திடுவாயாக
என்று முடிக்க வேண்டும்.

தெளிவுரை: சிவந்த நிறத்தில் அமைந்துள்ள கால்
களையும் கருமையான நிறத்தினில் அமைந்துள்ள கண்
களையும் பசுமை நிறத்தினில் அமைந்துள்ள வளையல்
களையும் உடையவர்களான ஆயர்குலப் பெண்களிடத்தினில்
ஆயர்பாடியில் இனித்த தன்மையுடைய பாலினைத் திருடி
விட்டு, அவர்களால் பிடித்துக் கொள்ள முடியாத
வகையினில் கிருஷ்ணாவதாரத்தினில் லீலை செய்தவனாகிய
பெருமை பெற்ற தன்னுடைய தந்தையாகிய திருமாலுக்கு
உணவாக, பால், தயிர், நெய், அரியவகையான இனிய தேன்
முதலியவற்றினைக் கொண்டு வந்து கொடுத்துப் பாற்
கடலினில் பள்ளி கொண்டபடியே அவற்றைக் குடித்து
மகிழ்ந்திடும் படியாகச் செய்து, தனக்கு அன்னப் பறவை
யினை வாகனமாகக் கொண்டவன் நான்முகன்.

அத்தகைய பெருமையுடைய பிரம்மனானவன், பழுத்த
காய்களாகிய பவளங்களைக் கழுக மரங்கள் உதிர்க்கவும்,
செந்நெற்கதிர்கள் குளிர்ச்சி பொருந்திய முத்துக்களைச்
சிந்தவும் கூடிய பெருமை உடைய சோழ நாட்டினது
பெருமையினைப் பாடியபடியே வண்டுகள் ரீங்காரம்
செய்திடக் கூடிய தேன் நிறைந்த காந்தள் மலர்களுடன்,
குறிஞ்சி மலரினையும் உடைய மாலையினைச் சூடியவனான
திருமுடியினையுடைய பெருமானும் வேதபுரியினில் எழுத்
தருளியிருக்கக் கூடியவனுமாகிய முத்துக் குமரப்பெரு
மானைக் காத்திடுவாயாக என்று வழிபட்டு வேண்டுவோம்.

சொல்விளக்கம்: திருத்தாதை - திருமால்; குஞ்சி - சிகை
முடி - கூந்தல் - குறிப்பாக ஆணின் கூந்தல்; நிமிறு - வண்டு;
தாதை - தந்தை

பொருள்விளக்கம்: உலகைப் படைத்ததுடன்
தந்தைக்கும் தன்கடமை உணர்வுடன் உணவு படைத்திடக்
கூடியவனான நான்குமுகங்களை உடைய பிரம்மா
முகுடப்பெருமானாகிய குழந்தையைக் காத்திடுவான்.

வேதபுரி என்ற தன் காரணம் - வேதங்கள் பூஜை செய்த
இடம் என்பதனால் இப்பெயர் பெற்றது. செந்நெல் முத்தினை
வழங்கும் என்றது - மக்களும் பிரதி பலன் எதிர் பாராமல்
உதவி செய்திடுவார்கள் என்பதாம்.

முத்து என்பது எங்கெங்கு கிடைக்கும் என்று பல
இடங்கள் முன்னோர்களால் குறிக்கப்படுகின்றன. அதாவது
இங்குச் செந்நெற்கதிரில் முத்து பிறக்கும் என்று செய்தி
உள்ளது. இவ்விடம் மட்டுமின்றி மேலும் யானையின் தந்தம்,
பன்றியின் தந்தம், சங்கு, பாக்கு, வாழை, நத்தை, வலம்புரிச்
சங்கு, கடல், மீன், மலை, கொக்கு, தாமரை, மின்னலை
உடைய மேகம், மூங்கில், கரும்பு, பசுவின்பால், பாம்பு,
பெண்களின் கழுத்து, சந்திரன், உடம்பு, முதலை ஆகிய
இடங்களையும் கூறுகின்றது ஒரு பாடல்.

'திருத்தாதைக்கு அங் காப்பு அடங்கப்பால், தயிர், நெய், அருந்தேன் கடலோடு இருந்துண்ண அகிலம் படைத்து, தனக்கு ஏற அன்னம் படைத்த பெருமானே' என்ற வரிகளுக்கு, பிரம்மன் தன் தந்தையாகிய திருமாலுக்கு உணவாகப் பால் முதலான பருகக்கூடியவற்றை மட்டும் அளித்துவிட்டுத் தனக்கு அன்னமாகிய உணவினை எடுத்துக் கொண்டான் என்பதாகவும் பொருள் உள்ளது. மேலும் திருமாலாகி தந்தையின் தாகம் நீரும் படியாகப் பால், தயிர், நெய், தேய், கருப்புச்சாறு, நன்னீர், உவர் நீர், ஆகிய தன்மையுடைய ஏழு கடல்களையும் அவைகளுக்கு நடுவில் பதினான்கு உலகங்களையும் படைத்து, தனக்குரிய வாகனமாக அன்னப்பறவையினையும் படைத்துக் கொண்டான், மகனாகிய படைப்புக் கடவுள் பிரம்மா என்பதாகவும் பொருள் உள்ளது. மேலும் நாம் முதலில் கூறியது போல் தந்தையாகிய திருமால் கிருஷ்ணாவதாரம் எடுத்தபோது விரும்பி உண்ட நெய் முதலானவற்றை இப்போதும் பாற்கடலிலும் உணவாகக் கொடுத்து தனக்கு ஓர் அன்னப்பறவையினை வாகனமாக்கிக் கொண்டான் என்பதாகவும் பொருள் உள்ளது.

தேவேந்திரன்

காளாறு கற்பகக் காவலு வலகும்அக்
காவென திழற்றும்ஒற்றைக்
கவிகையுங் குணதிசைக் காவலும் பிறவும்உள
கானியுங் கானியாக
வாளாறு கோட்டிய மலைவயிறு வாய்த்தலை
மகளுக்கும் மணமகற்கும்
மருமகளை உரியதன் திருமகளென்ப பெற்ற
மாமடிகளைத்துதிப்பாம்
பாளாறு செந்தெந் பசங்கதிர் கறித்துமென்
பைங்குவளை வாய்குதட்டும்

பனைமருப் பெருமைமடு மடிமடை திறந்ததீம்
பாலாறு பங்கயச்செந்

தேனாறு டன்கடவுள் வானா நெண்ப்பெருகு
சித்தாமிர் தஞ்சிவபிரான்
சீர்த்திர தாபதிகர் தினகர புரித்தேவ
தேவனைக் காக்க என்றே.

தினகரபுரி தேவதேவனைக் காக்க என்றே, மாமடிகளைத் துதிப்பாம் என்று இணைத்து முடிக்க வேண்டும்.

தெளிவுரை: இப்போது தான் பால் பிடிக்கத் தொடங்கி யுள்ளது என்கிற தன்மையில் உள்ள இளங்கதிரர்களான செந்தெல்லினைக் கடித்தும், மென்மையான தன்மையினையுடைய குவளை மலர்களை மென்றும் தின்றதனால், நன்றாகப் பருத்த கொம்புகளை உடைய எருமைகளின் அடிகளாகிய மடுக்களின் மடை திறந்ததனால் இவிய தன்மையுடைய பாலானது ஆறாக ஓடியது. மேலும் தாமரை மலர்களிலிருந்து பெருகிய செந்தேனும் அந்த ஆறுகளுடன் கலந்து, எல்லாம் சேர்ந்து தெய்வத் தன்மையுடையதான ஆகாய கங்கையினைப் போன்று பெருகுகின்ற சித்தாமிர்த தீர்த்தத்தினையுடையதும். சிவபெருமானின் புகழினைப் போன்றதுமாகிய தினகரபுரியினில் எழுந்தருளியுள்ள கத்தனான முத்துக்குமரப் பெருமானைக் காத்திட வேண்டும்.

அதற்காக, மணம் வீசுகின்றதான கற்பக சோலைகளையும், மூன்று உலகங்களிலும் அந்தக் கற்பக சோலையினைப் போன்ற இணையற்றதாக விளங்குகின்ற வெண் கொற்றக் குடையினையும், கிழக்குத் திசைக்குரியதான காவல் பணியினையும், மேலும் பலவற்றையும் தனக்குரிய உரிமைப் பொருளாகக் கொண்டிருக்கக் கூடியவனும், வாளைத் தொடும் அளவிற்கு உயர்ந்ததான சிசுரங்களை உடையதான இமயமலையினில் பிறந்த உமையம்மைக்கும் அவளின் கணவனுக்கும் அமைந்த மருமகளான தெய்வயானையை மகள் என்கிற உரிமையுடன் பெற்றவனாகி முத்துக்குமரனின்

மாமனாராக விளங்குகின்ற தேவேந்திரனாகிய இந்திரன் தினகரபுரியில் வாழும் கந்தனைக் காத்திட வேண்டும் என்று வணங்குவோம்.

சொல்விளக்கம்: இமயமலை வயிறு வாய்த்த தலைமகள் - பார்வதி; மணமகன் - சிவபெருமான்; தினகரன் - சூரியன்; கறித்தல் - கடித்தல்; காணியாக - உரிமையாக; நாற்றம் - வாசனை; கவிகை - வெண் கொற்றக்குடை.

பொருள்விளக்கம்: இந்திரனைத் தினகரபுரியின் தேவதேவனான முருகனைக் காத்தடும்படியாக வேண்டுகல்.

தினகரபுரி என்றதன் காரணம் சூரியன் வழிப்பட்ட நகரம் என்பதனால் ஆகும்.

சித்தாமிர்தம் என்பதும் புள்ளிருக்கு வேலூரில் உள்ள ஒரு புண்ணிய தீர்த்தம் ஆகும்.

கிழக்கு திசைக்குரிய காவல்பணி இந்திரனுக்குரியது என்றதனால் எட்டுதிசைகளின் காவலர்களாக.

1. கிழக்கு - இந்திரன்; 2. தென்கிழக்கு - அக்கினி; 3. தெற்கு - இயமன்; 4. தென்மேற்கு - நிருதி; 5. மேற்கு - வருணன்; 6. வடமேற்கு - வாயு; 7. வடக்கு - குபேரன்; 8. வடகிழக்கு - ஈசானன் என்பவர் ஆவர்.

திருமகள்

மீளிறக் கடவுள்திரு மறுமார்பில் நறவிரி
வளத்துழாய்க் காடுமூடி
மாயிருள் வழக்குதன் திருமாளி கைக்கந்தன்
மணிவிளக் கிட்டுமுட்டாட்
காளிறைக் குங்கமல வீட்டுக்கு தெட்டிதழ்க்
கதவந் திறந்தளித்தும்
காதன்மை காட்டுங் கவுத்துவந் தூன்வந்த
களனிகையை அஞ்சலிப்பாம் .

மீளிறப் புணரியை விழுங்குங் கடற்றானை
வெள்ளமொடு கள்ளமனமும்
மெய்யுமிரு எத்திரனும் அவுணக் கருங்கங்குல்
விடியக் கடுங்கூரல்விடும்
தீதிரக் குடுமிவெண் சேவலை உயர்த்துவன்
சிறைமயிற் பரிநடாத்துஞ்
சேவகப் பெருமானை வேதபுரி வரும்இளஞ்
சேயைப் புரக்கவென்றே.

வேதபுரி வரும் இளஞ்சேயைப் புரக்க வென்றே கன்னிகையை அஞ்சலிப்பாம் என்று இணைத்துப் பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

தெளிவுரை: மீன்கள் நிறைந்த கடலினையும் வென்று விடக்கூடிய அளவிலான வேறு ஒரு கடலினைப் போன்ற பெரிய படையும் தீய மனமும், கரிய நிறத்திலான உடலினையும் கொண்டு வளர்ந்து பெருத்துள்ள அரக்கனாகிய கருப்பு இரவு நேரமானது விடியும் படியாக, கடுமையான குரலினை எடுத்துக் கூவுகின்றதும், நெருப்பினைப் போன்ற சிவந்த நிறத்தினை உடைய உச்சிக் கொண்டையினையுடையதுமான சேவலினைக் கொடியாகவும், குதிரையினைப் போன்று உயர்ந்த பெரிய சிறகு களையுடைய மயிலினையும் வாகனமாகக் கொண்டிருக்கின்ற வீரனாகிய பெருமானும், வேதபுரியில் காட்சி தருகின்ற வனுமானவன் முத்துக்குமாரப் பெருமான்.

இத்தகைய தன்மையுடையவனைக் காத்திட வேண்டும் என்பதற்காக, மேகநிறத்தினை உடையவனான திருமாலின் அழகான மறு, அமைந்த திருமார்பின் மீது, வாசம் மிகுந்த அழகான துளரியானது காடுபோல நிறைந்து அம்மார்பினையே மூடிபுரக்க, பெரிய இருளினால் குழப்பட்டத் தன்னுடைய அழகான மாளிகைக்கு, அழகினையும் நுட்பத்தினையும் உடையதான மணி விளக்கினை ஏற்றியும், முள்ளாகிய தண்டினை உடைய வாசம் வீசும் தாமரையின்

பெரிய இழைகளாகிய கதவைத் திறந்து கொடுத்தும், தன்னுடைய அன்பினை வெளிப்படுத்தக் கூடியதான கவுத்துவ மணியுடன் தோன்றியவளான திருமகளைக் கை கூப்பி வணங்கி வேண்டுவோம்.

சொல்விளக்கம்: மால் நிறக்கடவுள் - மேக வண்ணத் தினை உடைய திருமால்; மறு - திருமாலின் திருமார்பில் உள்ள ஸ்ரீவத்சம் ஆகும்; புணர் - கடல்;

கங்குல் - இரவு; சேவகன் - வீரன்; மால் - மேகம்; மணி விளக்கு - இரத்தின தீபம்; வெள்ளம் - படை; அவுணர் - அரக்கர்; பரி - குதிரை.

பொருள்விளக்கம்: திருபாற்கடலில் தோன்றியவளான திருமகள் வேதபுரியில் வாழ்கின்ற முத்துக்குமரனைக் காத்திடுவாள் என்று வேண்டுகல்.

மணிவிளக்கு என்பது இரத்தின தீபமாகிய இரத்தின விளக்கினைக் குறிக்கின்றது. இதனையே கௌத்துவமணி என்கின்றனர். திருபாற் கடலைக் கடைந்த போது கிடைத்த பொருட்களில் இதுவும் ஒன்று, இதனைத் தொடர்ந்து திருமகள் தோன்றியதாகக் கூறுவது மரபு.

கலைமகள்

துறைபட்ட மறையவன் செந்நாப் படிந்துதன்
கதைநிறஞ் சிதைவுறாமே
தொன்மறை கனித்தூறும் அண்பல்தீ குறலில்
தூத்துகில் நனைப்புறாமே
தறைபட்ட வெண்டோட்டு நளிணப் பொகுட்டெமது
தன்னெஞ் செனக்குடிபுகும்
ஞாணப் பிராட்டியைச் சொற்கடல் தெள்ளமுதை
நாத்தழும் பத்துதிப்பாம்
சிறைபட்ட தன்துறைச் சித்தாயிற் தப்பெருந்
தீர்த்தத் திளைத்தாடிய

செங்கடர்க் கடவுளும் வெண்டெர்க் கடவுளில்
தெள்ளமுத மயமாகலான்
உறைபட்ட கதைநிலவொ டிளவெயிலும் அளவளாய்
உண்ணச்ச கோரம்பெஃகும்
ஒங்கெயிற் பரிதிபுரி முருகனைச் சண்முகத்
தொருவனைக் காக்களன்றே.

சண்முகத் தொருவனைக் காக்கவென்றே சொற்கடல் தெள்ளமுதை நாத்தழும்பத் துதிப்பாம் என்று இணைத்துப் பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

தெளிவுரை: குளிர்ந்த தன்மையுடைய புனிதத் தீர்த்தமாகத் தேங்கியுள்ள சித்தாயிர்தம் என்னும் குளத்தினில் முழுகியதனால் குரியனிடம் சந்திரனைப் போன்று தெளிவான அமிர்தம் உண்டாகியதால், அந்த அமுதம் போன்ற நிலவுடன் இளவெயிலினையும் கலந்து உண்ண வேண்டும் என்று விரும்பக் கூடியதான சகோரப் புட்கள் வாழக் கூடியதான உயர்ந்த மதில்களை உடைய பரிதிபுர மலையினில் எழுந்தருளியுள்ள முருகப் பெருமானான ஆறு திரு முகங்களையும் உடையவன் முத்துக்குமாரனாவான்.

அத்தகையவனைக் காத்திட வேண்டும் என்று, பல்வேறு விதமான பொருள் நிறைந்த வேதங்களை ஒதுக் கூடியவனான பிரம்மாவின் சிவந்த திரு நாக்கினில் இருந்தாலும், சிவந்த தன்மையினை அடையாமல் வெண்மை நிறத்துடனேயே இருக்கக் கூடியவனும், பழமையாகிய வேதங்கள் முதிர்ந்து உறியதனால் நான்முகனிடம் ஏற்பட்ட மேல்வாய்ப்பல்லில் சுரக்கின்ற நீரினால் வெள்ளை உடை நனைத்து விடாமல் விளங்குகின்றவனும், நம்முடைய மனங்களில் வீற்றிருப்ப தனைப் போன்று வெண்தாமரையினில் எழுந்தருளியிருக்கக் கூடியவனும், ஞானத்தின் தலைவியாக உள்ளவனும், கலைகளாகிய கடலினில் தோன்றிய தெளிவான அமிழ்தத் தினைப் போன்று விளங்குகின்றவளான கலைமகளை நாவினில் தழும்பு ஏற்படும் படியாகப் பலமுறை போற்றி வணங்கிக் காத்திடும் படியாக வேண்டுவோம்.

சொல்விளக்கம்: மறையவன் - நான்முகன்; செந்நா - செவ்வியநா; கதை நிறம் - கண்ணாம்பு நிறம் - வெண்மை; நளிளம் - தாமரை; பொருட்டு - கொட்டை; சகோரம் - சக்கரவாகம் என்னும் பறவை; எயில் - மதில்; பிராட்டி - உதவும் குணம் உடையவள்; இதனுடைய ஆண்பால் பெயரே பிரான் ஆகும்.

பொருள்விளக்கம்: கலைகளின் நாயகியான கலை மகளைக் கந்தனைக் காத்திடும்படியாக வேண்டுதல் ஆகும். சூரியன் வழிபட்ட தலமாதலால் பரிதிபுரம் என்றார். பரிதி, சூரியன், தினகரன், கதிர்வன், ஞாயிறு, பகலோன், எல்லோன், இரவி, பானு என்கிற அனைத்தும் ஒரே பொருளைக் குறிப்பன ஆகும்.

வேண்டுதல் தொடர்ந்து அதிகநேரம் நடைபெற வேண்டும் என்பதனால் நாத்தமும்பேறத் துதிப்போம் என்றார்.

'சகோரம்' என்பது சக்கரவாகம் என்னும் பறவையினைக் குறிக்கும். இப்பறவையானது சந்திரனையே உண்டு வாழ்கின்றது என்பது செய்தி.

திருமகளைப் பாற்கடலில் தோன்றிய தெள்ளமுதம் என்று புகழ்ந்தார். கலைமகளைச் சொற்கடல் தெள்ளமுது என்று போற்றுகின்றார்.

சத்தமாதர்கள்

சப்த கன்னியர்கள் (சந்தவிருத்தம்)

பயில்தரு முதுமறை நூலைத் தெரித்தவள்
பகைதொகு புரமெரி மூளச் சிரித்தவள்
பனிவரை பகநெடு வேலைப் பணித்தவள்
படுகடல் புகையெழ வார்விற் குனித்தவள்
எயிறுகொடு முத்தெழு பாறைப் பெயர்த்தவள்
எறிதரு குலிசம்வி டாமற் றரித்தவள்
இடுபலி கொளுமொர்க் பாலக் கரத்தினள்
எனும்இவர் எழுவர்கள் தானைப் பழிச்சுதும்

கயல்திரி சரவண வாவிக் கரைக்குரை
கழலொடு பரிபுரம் ஒலிட் டிடக்கட
களிற்றொடு களிற்றெதிர் மோதத் திசைத்திசை
கடுதடை யுளதகர் ஏறச் சமர்த்தனை
முயல்தரு கறையொடு தேய்வுற் றிளைத்தொரு
முழுமதி குறைமதி யாகத் துவிற்கொடி
முதில்தொடு தடமதில் வேதப் பதித்தனி
முதல்வனை அறுமுக வேளைப் புரக்கவே.

அறுமுக வேலைப் புரக்கவே, எழுவர்தானைப் பழிச்சுதும் என்று இணைத்து முடிக்க வேண்டும்.

தெளிவுரை: மீன்கள் உலாவுகின்ற சரவணப் பொய்கையின் கரையினில் காலில் அணிந்த கழலும் சிலம்பும் ஒலியினைச் செய்திட, மதம் பொருந்திய யானைகளுடன் மற்ற மதம் பொருந்திய யானைகள் எதிர்த்து மோதிப் போர் செய்திடக் கூடிய திசைகளில் எல்லாம் வேகமாகச் செல்லும் தன்மையுடைய ஆட்டுக் கடாவின் மீது ஏறி வலம் வரக்கூடிய ஆற்றல் படைத்தவனும் முயல் போன்ற கறையுடன் தேய்ந்து மெலிந்து, இணையில்லாத அழகுடைய முழுமையான நிலவானது பிறை நில்வாகும் படியாக மேகத்தைத் தொடக்ககூடிய அளவிற்கு உயர்ந்த கொடிகளுடன் உயர்ந்த மதில்கள் குழுந்த வேதபுரியினில் வாழ்ந்திடக் கூடியவனும், தன்னிகரற்ற முதற் பொருளாக விளங்குபவனும் அறுமுகங்களை உடையவன் முத்துக்குமரன் ஆவான்.

அத்தகைய தன்மையுடைய அவனைக் காத்திடும் பொருட்டாக, பழகி அறிந்து கொள்ள வேண்டிய பழமையான வேதங்களை உணர்த்தியவளான அபிராமியினையும், பகைகளாகக் கூடின முப்புரங்களிலும் நெருப்பு தோன்றி அழிக்கும்படியாகச் சிரித்தவளான மகேஸ்வரியும், அழகுடன் கூடிய கிரவுஞ்சகிரியினைப் பிளந்து கொள்ளும் படியாகத் தன்னுடைய நீண்ட வேலினை எறிந்தவளான கௌமாரியினையும், ஒலிகளை உடைய கடலின் மீது புகை

தோன்றும் படியாகப் பெரிய வில்லினையே வளைத்தவளான நாராயணியினையும், தன்னுடைய கொம்புகளினால் ஏழு உலகங்களையுமே பெயர்த்த ஆற்றலுடையவளான வராகி என்பவளும், எறிதற்குரியதான வச்சிராயுதப் படையினை எப்போதும் தரித்திருக்கக் கூடியவளான இந்திராணியினையும், தன்னுடைய அடியவர்கள் இடுகின்ற ஈடு இணையில்லாத பலியினை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிக் கபாலத்தை ஏந்திய திருக்கைகளை உடையவளான காளியினையும் சேர்த்த ஏழுமாதர்களின் பாதங்களையும் வணங்கித் தொழுது கந்தனைக் காத்திட வேண்டும் என்று போற்றிடுவோம்.

சொல்விளக்கம்: சசி - நிலவு; பரிபுரம் - சிலம்பு; கடம் - மதநீர்; முப்புரம் - மூன்று மலைகள்; முயற்கறை - முயல்களங்கம்; சசம் - முயல்; முதுமறை - பழமையான வேதம்; வாவி - குளம்; மணிவரை - கிரௌஞ்ச மலை.

பொருள்விளக்கம்: ஏழுவகை மாதர்கள் எனப்படும் சப்த கண்னியரையும் முத்துக் குமரனைக் காத்திட வேண்டுதல்.

'முயற்கறை என்பது நிலவில் உள்ளது. இதனை மாண்கறை என்றும் கூறுவது உண்டு.'

'வேதங்கள் பூஜை செய்ததனால் இந்தத் தலம் வேதபுரி எனப்பட்டது.'

'முப்புரம் - தாரகாட்சன், கமலாட்சன், வித்தியுன்மாலி என்பிற மூன்று அரக்கர்களும் சிவனைவேண்டி இரும்பு, வெள்ளி, தங்கத்தாலான மலை நகரங்களை அடைந்த நிகழ்வு.'

14 உலகங்கள் - 7 கீழ் உலகங்கள், 7 மேல் உலகங்கள்.

'கீழ் உலகங்கள் - அதலம், விதலம், கதலம், தராதலம், இரசாதலம், மகரதலம், பாதாளம்.'

'மேல் உலகங்கள் - பூலோகம், புவர்லோகம், கவர்லோகம், சனலோகம், மகலோகம், தவலோகம், சத்தியலோகம் என்பவை ஆகும்.'

முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள்

முறுக்குடை நறைச்சை தளத்திரு மலர்த்தவிசை
சொர்க்கத் தலத்தோடு சேசய னத்தையும்
முடித்தலை யடித்தலை பதித்தெதிர் துதித்தவர்த
மக்குக் கொடுத்தானை மாதிரிமொ ளெட்டையும்
இறைப்பொழு தினிற்பொடி படுத்தருள் கொடுக்கவல
சத்திக் கரத்தானை னாதியமெ னத்தனை
இருப்பினு நடப்பினு நினைப்பவர் இருக்களம்
சித்தத் திருப்பானை ஆறிருபு யத்தனை
வெறுப்பொடு விருப்பினை அறுத்தவ ருளத்துமலர்
பத்மப் பதத்தானை வேதபுரி யிற்சின
விடைக்கொடி வலத்தினும் மடக்கொடி யிடத்துமுள
முக்கட் டிருத்தானை யார்பணி குருக்களை
மறைக்கிழ வளைத்தலை புடைத்துல களைத்தினையும்
ஒக்கப் படைத்தானை மூவிரு முகத்தனை
மருத்துவர் வக்கதிர் உருத்திரர் எனப்பொலியு
முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் புரக்கவே.

முறுக்கு அவிழ்ந்த வாசம் உடைய நூற்றுக்கணக்கான இதழ்களை உடைய தாமரை மலர்ப்பீடத்தினையும், மேல் உலகத்துடன் ஆதிசேடன் என்பதான பாம்புப் படுக்கையினை உடையவனும், தங்களுடைய முடித்தலைகளைத் தன்னுடைய பாதங்களில் சேர்த்து வணங்கியவர்களுக்கு அருள் செய்தவனும், எட்டு திசைகளையும் குறைந்த நேரத்தினிலேயே அழித்து அருள் செய்திடக் கூடியதான ஆற்றல் உடைய வேலினை உடையவனுடன், தன்னை அடைவது என்பது மிகப்பெரிய பேறு என்று நினைத்திடக் கூடியவர்களும், அதன் படி நடக்கவேண்டும் என்று நினைக்கக் கூடியவர்களும் ஒரு புறம் இருந்தாலும் என்னைப் போன்ற எளிமையானவர்களின் உள்ளத்தினில் அமர்ந்திருக்கக் கூடியவனும், விருப்பு வெறுப்பு என்கிற மனநிலைகளை ஒழித்த அடியவர்களின் உள்ளத்தினில்

தன்னுடைய தாமரை போன்ற பாதங்களைப் பதியச் செய்திடக் கூடியவனும் வேதபுரியினில் இடபக் கொடியினை வலது புறத்திலும் உமையம்மையாகிய மடக் கொடியை இடது புறத்திலும் உடையவனான முக்கண்களை உடைய திருத்தந்தைக்கே குருவாகியவனும், பிரம்மாவினது தலையினில் குட்டி ஏழு உலகங்களையும் ஒன்றாகப் படைத்தவனும், ஆறு திருமுகங்களை உடையவனுமான முத்துக்குமரப் பெருமானை, மருத்துவர்கள் இருவர், வகக்கள் எண்மர், கதிர்கள் பன்னிருவர், உருத்திரர்கள் பதினொருவர் என்பவர்களான முப்பத்து மூவர் என்று சொல்லப்படுகின்றதாக வாழ்கின்ற முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் காத்திடும் படியாக வணங்கி வேண்டுவோம்.

சொல்விளக்கம்: பதுமம் - தாமரை; சித்தம் - மனம்; மாதிரம் - எட்டு; புரக்க - காத்திட; மறைக்கிழவன் - நான்முகன்; கிழமை - உரிமை; பணிகுருக்களை - வணங்கிப் பணியும் ஆசிரியன்.

பொருள்விளக்கம்: முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் முத்துக்குமரனைக் காத்திடமாறு வேண்டுகல்.

முடித்தலை அடித்தலை பதித்து எதிர் தமக்கு - என்பது அடியவர்கள் தங்களுடைய தலையினை இறைவனின் பாதங்களில் படும்படியாகச் சரணாகதி அடைகின்ற நிலை.

வெறுப்பொடு விருப்பினை அறுத்தவர் - விருப்பு வெறுப்புகளைத் தவிர்த்த ஞானிகள் என்பது.

மருத்துவர்கள் இருவர் என்பது அகவினித் தேவர்கள் ஆவர்.

அட்டவகக்கள், அனலன், அகிலன், பிரபாசன், ஆபச்சைவன், சோமன், தரன், துரவன், பிரத்தியூசன் ஆவர்.

ஆதித்தர் பன்னிருவர் - அத்தியிடத்தில் காசிப்ப பிரசாபதிக்கும் பிறந்தவர்கள் அமிகமந்தன், அரியமன், இந்திரன், சவிதா, தாதா, துவஷ்டா, பக்லன், பூஷன், மித்திரன்,

வருணன், விகவா நந்தன், விஷ்ணு, உருத்திரர் பதினொருவர் - மகாதேவன், அரன், உருத்திரன் முதலானவர்கள்,

2. செங்கீரைப் பருவம்

பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியத்தில் இது இரண்டாவது பருவம் ஆகும். இப்பருவத்தில் குழந்தையானது ஒருகாலை மடக்கி, ஒரு காலை நீட்டி, இரண்டு கைகளையும் நிலத்தினில் ஊன்றித் தலையினை நிமிர்த்தி, முகத்தினை அசைத்து ஆட்டும், இந்நிகழ்வு குழந்தையின் ஐந்தாம் மாதத்தில் நடைபெறும்.

ஆசிரிய விருத்தம்

இருக்கோ லிடும்பரி புரக்கோல மும்புதலில்
 இட்டபொட் டுஞ்சுட்டியும்
 எரிமணிப் பட்டமுங் கட்டுபொன் அரைஞாணும்
 இளஞாயி றுதயஞ்செயும்
 உருக்கோல முஞ்சூழி யக்கொண்டை யும்முச்சி
 உச்சியும் வாளிமுத்தும்
 ஒள்ளொளி தலும்புங் குதம்பையுங் கண்டுகண்
 டோடரிக்க கண்களிக்கும்
 மருக்கோல நீலக் குழற்றைய லாட்குரு
 மருத்தாய் இருந்ததெய்வ
 மகக்கோல மேமுதிர் கிழக்கோல மாய்க்குறு
 மடந்தைமுன் நடந்துமற்றத்
 திருக்கோலம் உடனொரு மணக்கோல மானவன்
 செங்கீரை ஆடியருளே
 செத்துப் பிறக்கின்ற தெய்வங்கள் மணவாள
 செங்கீரை ஆடியருளே.

தெளிவுரை : வேதங்களின் ஒலியினை உண்டாக்கு கின்ற உன் பாதக் கிண்கிணிகளின் அழகினையும், தெற்றியில் அணிந்த பொட்டினையும், சுட்டியினையும், ஒளிபொருந்திய

பட்டத்தினையும், இடையில் சூட்டப்பட்டதான அரை
ஞாணினையும் உடைய சிறிய சூரியனைப் போன்று
தோன்றுகின்ற அழகிய தோற்றத்தினையும் உடையவன்.

தலையில் உச்சியில் அமைந்த கொண்டையினையும்
காதிணில் ஒளி வீசுகின்ற முத்துக்களையுடைய குதம்பை
யினையும், பார்த்துப்பார்த்துச் சிவந்த செவ்வரிக்
கண்களையும் உடைய தோற்றம் கொண்டு இயற்கை
அழகும் மணம் வீசுகின்ற கூத்தலினையும் உடையவனான
உமாதேவித் தாய்க்குக் கிடைத்தற்கரியதான மருத்தாகத்
திகழக் கூடியதாகவும், தெய்வத்தன்மை உடையதாகவும்
இருந்த குழந்தையைப் போன்ற தோற்றமானது, காதல்
கொண்ட குறமகனான வள்ளிக்காக வேண்டி கிழக்கோலம்
கொண்டு அவன் முன் நடந்து பின்னர் இணையற்றதான
திருமணக் கோலத்தினையும் கொண்டவனான பெருமானே
இறப்பினையும் பிறப்பினையும் உடைய சிறு தெய்வங்களின்
மணவானவாகத் திகழ்பவனே செங்கீரை ஆடியருள் வாயாக

சொல்விளக்கம்: இருக்கு - வேதம்; நுதல் - தெற்றி;
ஒலிடும் - ஒலமிடும்; பரிபுரம் - கிண்கிணி; இனஞாலிது -
உதயசூரியன்; முச்சி - உச்சிமயிர் முடி; வான்முத்து -
காதணியில் உள்ள முத்துக்கள்; குறமடந்தை - வள்ளி;

பொருள்விளக்கம்: செத்துப்பிறக்கின்ற சிறு தெய்வங்கள்
என்றது தோற்றமும் முடிவும் உடையவை. முருகப்
பெருமான் அவைகளின் தலைவனானதற்குக் காரணம் அவன்
பிராவாயக்கைப் பெரியவன் என்பதே ஆகும்.

சும்பாதி கரியம் ஊத்தமை நிமித்தமாக்
கொண்டாழி வண்டங்களின்
குழலுக்கு மற்றுத்தம் இருவர்குறி யுத்தலைக்
கூடினுத் தூண்டனக்கச்
சொம்பாதி அன்மைக் கணைத்துத்தன் மயமெனுஞ்
செருதிகரி யாவைத்தும்அச்
செருதிக்கும் ஈகடப் பருதிக்கும் இரவிசுவ
தோன்றற்கும் இவவலுக்கும்

சும்பாதி யொடுநற் சடாயுக் கும்பெத்
தவமுனிவன் எழுவருக்கும்
தன்அளி காத்திட்ட தீராத வினைதீர்த்த
தம்பிரான் திருமேனியிற்
சொம்பாதி புன்சொண்ட தையன யகிரமா
செங்கீரை ஆடியருளே
செத்துப் பிறக்கின்ற தெய்வங்கள் மணவான
செங்கீரை ஆடியருளே.

தெளிவுரை: மண், குடம் முதலான காரியங்கள்,
தங்களைச் செய்த குயவனையே நிமித்த காரணமாக ஏற்றுக்
கொள்வது போன்று, சிவசக்திகளையே நிமித்த காரணமாகக்
கொண்டுள்ள அகிலாண்ட கோடியில், தங்கள் இருவரின்
குறிகளும் கலத்திருந்தாலும், அவை தம்முடைய உடலினில்
அந்தப் பொருளானது பாதியாக இல்லாமையினால்,
எல்லாம் எனக்குள் அடக்கம் என்சிற வேதங்களையே
சான்றாகக் கொண்டிருந்தும், அந்த வேதங்களுக்கும், ஒளி
வீசுகின்ற கதிரினை உடைய சூரியனுக்கும், இரவிசுவத்தின்
நிலகனாகிய இராமனுக்கும், அவனுடைய தம்பியான
இலட்கமணனுக்கும், சும்பாதிக்கும், அவனது தம்பியான
சடாயுவிற்கும், மிகப்பெரிய தவத்தினை உடையவர்களான
ஏழு முனிவர்களுக்கும், அவர் அனைவரின் தீராத
வினைகளையும் தீர்த்து அருள் செய்தவனான சிவபெரு
மானின் திருமேனியினில் சரிபாதிவினைத் தனக்குரிய
இடமாகக் கொண்டவனான தையல் நாயகியின்
மகனானவரின் இறப்பினையும் பிறப்பினையும் உடையதான
சிறு தெய்வங்களின் தலைவனானவனே நீ செங்கீரை ஆடி
அருள்வாயாக.

சொல்விளக்கம்: அண்டம் - உலகு; கருதி - வேதம்; குறி
- அடையாளம்; கரி - சான்று; குழு - கூட்டம்; சொம்பாதி -
ஒத்தபங்கு; அநூகு - ஊகு இல்லாதவன்.

பொருள்விளக்கம்: சும்பாதி காரியம் என்றது குடம் முதலான பாளை, மிடா முதலியன மண், தண்டம், கலசங்கள், குயவன் என்பதனை முறையே முதற் காரணம், துணைக்காரணம், நிமித்த காரணம் என்று பிரிக்கப் பட்டுள்ளன. அவ்வாறே அகிலாண்டங்களின் குழு என்பவற்றிற்கு ஐம்பூதம், மாறை, சங்கரன் போன்ற வற்றினை, முதற்காரணம், துணைக் காரணம், நிமித்த காரணம் எவ் பதாகக் கொண்டுள்ளது என்பது செய்தி.

இருவர் குறியும் கலந்தமை என்பது - ஆண்குறி - பெண்குறியைக் குறிக்கும்.

சம்பாதி சடாயு என்பவர்கள் சூரியனின் பிள்ளைகள். சூழகு இனத்தினைச் சேர்ந்தவர்கள். ஒருமுறை சடாயு சூரிய மண்டலத்தைப் பார்க்க விரும்பி மேலே பறந்து சென்றான். சூரிய மண்டலத்தை நெருங்குகின்ற நேரத்தினில் சூரியனின் வெப்பத்தினைக் தாங்காமல் சடாயு தவிக்க, அதனைக் கண்ட மூத்தவனான சம்பாதி மேலே பறந்து சென்று, தம்பியினைக் காத்திட முயன்றான். அதனால் அவனது சிறகுகள் எரிந்து போயின. அதனால் இருவரும் மேலே நிற்கவும் பறக்கவும் முடியாத நிலையினில், சம்பாதி கரகேந்திர மலையின் அருகினிலும், சடாயு தண்டகாரணியத்தினிலும் விழுந்தனர். சடாயு சீதையை இராவணனிடமிருந்து காப்பாற்ற வேண்டும் என்று அவனுடன் போர் செய்து தனது உயிர் நீத்தான். சம்பாதியே சீதையானவள் இராவணனால் இலங்கைக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டுள்ளாள் என்ற செய்தியினை அனுமன் முதலானவர்களுக்குச் சொல்லி, அந்த நன்மையினால் எரிந்த சிறகுகள் திரும்பப் பெற்று தன் இருப்பிடமாகிய இமயமலையினை அடைந்தான் என்பது செய்தி.

எழுவுகையான தவமுனிவர்கள் அத்திரி, அகத்தியன், ஆங்கிரசன், கோதமன், புலத்தியன், மரீசி, வசிட்டன் ஆவர்.

கைக்கெட்டும் எட்டுக் களிற்றைப் பிடித்தக்
களிற்றோடு முட்டவிட்டுக்
ககனவட் டத்தினோடு பருதிவட் டத்தைவளை
திகிரிவட் டத்திலிட்டு
மூக்கட் டிருந்தாதை கோதண்டம் எனவைத்த
வேதண்ட மாதண்டமா
முதண்ட கூடந்த்ரி கூடத் தொடுஞ்சாடி
மூரிக் கடாசலம் அவன்
மெய்க்கிட்ட சட்டைக்கு நேரிட் டிடப்பட்ட
மேகபட லத்துமொண்டு
மேல்கட லினைப் பெருங் கீழ்கடல் புகப்பெய்து
விளையாட்டு வீரர்களோடும்
திக்கெட்டும் விளையாடு சேனா பதிக்கடவுள்
செங்கீரை ஆடியருளே
செத்தப் பிறக்கின்ற தெய்வங்கள் மணவாள
செங்கீரை ஆடியருளே.

தெளிவுரை: கையினில் எட்டக்கூடிய அளவில் உள்ள எட்டுதிசைகளுக்கூரிய யானைகளையும் பிடித்து அவற்றினை ஒன்றுடன் ஒன்றாக மோதவிட்டு, பின்னர் ஆகாய மண்டலம், சூரிய மண்டலம், உலகினையே சுற்றி வளைத்திருக்கக் கூடியதான சக்கரவாள மலை ஆகியவற்றில் இட்டாய். பின்னர் முக்கண்களை உடையவரான உன் தந்தை சிவ பெருமான் தன்னுடைய வில்லாகக் கொண்டிருக்கக் கூடியதான மேருமலையினையே ஒரு தண்டாயுதத்தினைப் போல ஏந்தி, வானமுகட்டினையும், திரிகூட மலையின் மீதும் மோதினாய். உன்னுடைய தந்தையான சிவபெருமானின் உடலில் அணியப்பட்டுள்ள யானைத் தோலினால் ஆகிய சட்டைக்கு நிகராக உள்ள மேகக் கூட்டத்திலிருந்து நீரினை எடுத்தும், மேற்கடலினை, பெரிய அளவில் உள்ள கீழ்க் கடலினால் பாய்ந்திடச் செய்தல் என்பதான பல அற்புதமான விளையாட்டுகளைச் செய்தாய். மேலும் குரபதுமனைக் கொல்லவேண்டும் என்பதற்காகப் படைத் தலைவனாகச்

சென்ற முத்துக்குமரப் பெருமானே; பிறப்பினையும் இறப்பினையும் உடைய சிறிய தெய்வங்களின் தலைவனானவனே நீ செங்கீரை ஆடி அருள்வாயாக

சொல்விளக்கம்: படலம் - கூட்டம்; சுகனம் - ஆகாயம்; வேதண்டம் - மலை; மூரி - வலிமை.

பொருள்விளக்கம்: முருகப் பெருமானின் திருவிளையாடல்கள் இப்பாடலில் பேசப்பட்டுள்ளது.

எட்டுதிசைக்குரிய யானைகள்; கிழக்கு - ஐராவதம்; தென்கிழக்கு - புண்டரீகம்; தெற்கு - வாமனம்; தென்மேற்கு - குமுதம்; மேற்கு - அஞ்சனம்; வடமேற்கு - புட்ப நந்தம்; வடக்கு - சாருவழமம்; வடகிழக்கு - சுப்பிர தீபம் ஆகும்.

கடாசலம் - கடம்பு அசலம் - மதநீரினை உடையமலை யானையைக் குறித்தது.

4. மைவிழிச் செங்கமல வல்லிக்கு தேமியான்
மணிமாப்பு வாணிக்குநான்
மறைமுதலி செந்தாத் தடந்தைய லாளொடும்
வயித்தியக் கடவுளார்க்கு
மெய்விரிக் குந்தொண்டர் உள்ளத் தடத்தினொடு
வேதச் சிரங்கடுப்ப
வேதபுரி கந்தபுரி புள்ளு ரென்பொலியும்
வேளூர திசைதிசைதொறும்
கைவகுத் தாமகளிர் குரவையாட் டயர்பெருங்
கயிலைத் தடம்சாரலும்
கனகா சலத்தும்வளர் இமையா சலத்தும்உயர்
கந்தமா தனவெற்பெனத்
தெய்வதப் பிடியொடும் விளையாடு மழகளிறு
செங்கீரை ஆடியருளே
செத்தப் பிறக்கின்ற தெய்வங்கள் மணவாள
செங்கீரை ஆடியருளே.

தெளிவுரை: மையினை அணிந்த கண்களை உடைய திருமகளுக்குச் சக்ராயுதத்தை உடையவனாகிய திருமாலின் கவுத்துவ மணியினை அணிந்த திருமார்பினை நிகர்க்கவும், கலைமகளானவளுக்குப் பிரம்மாவின்னுடைய சிவந்த தன்மையுடைய நாவினிடத்தில் நிகர்க்கவும், தையல் நாயகியொடு, வைத்தியநாத பெருமானுக்கு உண்மையாகிய உள்ளத்துடன் மலர்ந்த அடியவர்களுடைய உள்ளத்தடத்துடன் வேத முடியை நிகர்க்கவும், வேதபுரி, கந்தபுரி, புள்ளூர் என்றெல்லாம் சொல்லப்படக் கூடிய புள்ளிருக்கு வேலூர் என்கிற இடத்தினில் எழுந்தருளியுள்ளவனான முத்துக்குமாரப் பெருமானே! உயர்ந்ததான கந்தமாதன மலையினில் இருக்கின்றதனைப் போலவே, எல்லா திசைகளிலும் பிரிக்கப்பட்ட தெய்வப் பெண்கள் குரவையாடலைச் செய்யக் கூடிய கயிலை மலையின் சாரலிலும், மேரு மலையிலும், வளரும் தன்மையுடைய இமய மலையினிலும் தெய்வயானையுடன் விளையாடுகின்றவனான இளங்களிற்றினைப் போன்றவனே! பிறப்பினையும் இறப்பினையும் உடைய சிறிய தெய்வங்களின் தலைவனே! செங்கீரை ஆடி அருள்வாயாக!

சொல்விளக்கம்: செங்கமலவல்லி - திருமகள்; தடம் - பொய்கை; தேமியான் - சுதர்சனம் என்கிற சக்கரம்; மறைமுதலி - நான்முகன்; அசலம் - மலை; கனகாசலம் - மேருமலை; கனகம் - பொன்; இமம் - பனி; கை - ஒழுக்கம்; கைவகுத்தல் - ஒழுங்காக வைக்கப்படுதல்; சலம் - சலிப்பது;

பொருள்விளக்கம்: குரவை - கூத்து வகைகளுள் கைகளைக் கோர்த்து ஆடும் ஒருவகை.

மீனேறு குண்டகழி தீவாய் மடுத்ததனி
வில்லியார் இளவலோடும்
விதிமுறை வணங்கச் சடாயுபுரி யில்கருணை
வெள்ளமென வீற்றிருக்கும்

ஆனே றுயர்த்திட்ட ஐயற்கும் அம்மைக்கும்
 அருமருந் தாகிதின்ற
 ஆதிப் பிரானென்று மும்முதற் கடவுளும்
 அடித்தொழும் பாற்றமற்றக்
 கூனேறு மதிநுதல் தெய்வக் குறப்பெண்
 குறிப்பறிந் தருகணைந்துன்.
 குற்றேவல் செய்யக் கடைக்கண் பணிக்கெனக்
 குறையிரந் தவள் தொண்டைவாய்த்
 தேனூறு கிளவிக்கு வாய்ஊறி நின்றவன்
 செங்கீரை ஆடியருளே
 செத்தப் பிறக்கின்ற தெய்வங்கள் மணவாள
 செங்கீரை ஆடியருளே.

தெளிவுரை: அதிகமான மீன்களையும் ஆழமான நிலையினையும் உடைய கடலில் நெருப்பினையிட்டான் இராமபிரான். அத்தகைய இராமன் தன் தம்பியான இலட்சுமணனுடன் வணங்க வேண்டிய முறையில் வணங்கிய புள்ளிருக்கு வேலூரில் அருள் தன்மையுடன் வீற்றிருந்து, தன்னுடைய விடைக்கொடியினை உயர்த்தியவனான வைத்தியநாதப் பெருமானுக்கும், தையல் நாயகியான தாய்க்கும் கிடைப்பதற்கரிதாய்க் கிடைத்த மருந்தாகி, முதற் பெருங் கடவுளாக உள்ளவனே என்றெல்லாம் போற்றி வணங்கி மும்மூர்த்திகளும் உன்னுடைய பாதங்களை வணங்குகின்றனர். ஆனால் நீயோ வளைந்த இளம்பிறையினைப் போன்ற நெற்றியினை உடையவளும் தெய்வத் தன்மை வாய்ந்தவளுமான உன்னுடைய நாயகி வள்ளியின் குறிப்பினை அறிந்து, அவள் அருகினில் சென்று; 'உனக்குச் சேவை செய்ய எனக்குக் கட்டளை இடுவாயாக' என்று வேண்டி, அவளுடைய கோவைப்பழம் போன்ற சிவந்த வாயினின்றும் வருகின்ற வார்த்தைகளைக் கேட்பதற்கு ஆவலுடன் காத்து நிற்கக் கூடியவனான முத்துக்குமரப் பெருமானே! இறப்பினையும் பிறப்பினையும் உடைய சிறிய

தெய்வங்களின் தலைவனாக உள்ளவனே! நீ செங்கீரை ஆடி அருள்வாயாக!

சொல்விளக்கம்: குண்டு - ஆழம்; அகழி - அகழப் பட்டது; தனிவில்லியார் - இராமபிரான்; இளவல் - தம்பியாகிய இலட்சுமணன்; ஆதிப்பிரான் - முதன்மைக் கடவுள்; ஆன் ஏறு - விடை; கூன் - வளைந்த; ஆனேறு யர்த்திட்ட ஐயன் - சிவபெருமான்; அம்மை - உமாதேவி; அருமருந்து - அருமையாகிய தேவாமிர்தம்;

பொருள்விளக்கம்: கடல் - சகரபுத்திரர்களால் தோண்டப்பட்ட காரணத்தினால் சாகரம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. தொடுகடல் என்பதும் இதன் காரணமே ஆகும்.

'தீவாய்மடுத்த - என்றதற்குக் காரணம் தீக்கடவுளின் வாய்க்குக் கடலை இரையாக்கியது ஆகும். அதாவது சேது பந்தனம் சமைக்கப்பட்ட காலத்தில் வருணன் கடலினில் அணையினைக் கட்டும் பணியினில் உதவிட வரவில்லை. எனவே இராமன் தன்னுடைய அக்கினி யாந்திரத்தை ஏவிக் கடல் வற்றும்படிச் செய்தார். பின்னர் வருணன் மன்னிப்பு வேண்டி தன் செயலை மாற்றிக் கொண்டார் என்ற நிகழ்வு பேசப்படுகின்றது; சடாயு பூஜை செய்த இடம் என்பதனால் சடாயுபுரி என்றார்.

'கூனேறு மதி என்பது எட்டாம் நாள் பிறை நிலவினைக் குறிக்கும்'.

'தேனூறு கிளவிக்கு வாயூறி நின்றவன் என்றதன் காரணம் வள்ளியின் இனிய தேன் போன்ற சொற்களைக் கேட்பதற்கு ஆவலுடன் நின்றான் என்பதுடன் மலைப் பகுதியினைச் சேர்ந்த குறமகள் என்பதனால் அதிகமாகத் தேனை உண்ணும் இயல்புடையவள். ஆகவே அவளுடைய சொல்லும் தேன் நிறைந்த தாயிற்று. கவையான ஒரு பொருளைப் பார்த்திடும்போது வாயினில் நீர் ஊறுதல்

இயல்பு என்பதனை ஒட்டியே தேன் போன்ற சொல் கேட்டு வாய் சுரந்து நின்றான் என்று கவைபடப் பேசுகின்றார்.

வேறு

செம்பொன் அடிச்சிறு கிண்கிணி யோடு

சிலம்பு கலத்தாடத்

திருவரை அரைஞாண் அரைமணி யொடுமொளி

திகழரை வடம்ஆடப்

பைம்பொன் அகம்பிய தொத்தியொ டஞ்சிறு

பண்டி சரித்தாடப்

பட்ட நுதற்பொலி பொட்டோடு வட்டச்

கட்டி பதித்தாடக்

கம்பி விதம்பொதி குண்டல முங்குழை

காதும் அசைத்தாடக்

கட்டிய குழியும் உச்சியும் முச்சிக்

கதிர்முத் தொடும் ஆட

அம்பவ ழத்திரு மேனியும் ஆடிட

ஆடுக செங்கீரை

ஆதி வயத்திய நாத புரிக்குகள்

ஆடுக செங்கீரை.

தெளிவுரை: பாதங்களில் செம்பொன்னால் செய்யப் பட்ட சிறிய அளவிலான கிண்கிணிகளோடு, சிலம்புகளும் சேர்ந்து ஆடிடவும், அழகான இடுப்பினில் அரைநாணுடன் சேர்ந்து மணிகளுடைய ஒளிவீசுகின்ற சின்னத் தொத்தியுடைய சின்ன வயிறு சரிந்து ஆடவும், நெற்றில் அணிந்துள்ள பட்டத்துடன், பொட்டின் மீது வட்ட வடிவமான கட்டியும் அழகாக ஆடவும், கம்பியினைப் போன்ற வகையிலான குண்டலத்துடன் குழைகளும் சேர்ந்து காதுகளில் ஆடவும், உச்சிக் கொண்டையில் கட்டப்பட்ட முடிசுளுடன் சேர்த்துக் கட்டப்பட்ட முத்துக்கள் ஆடிடவும், இவைகளின் காரணமாக உன்னுடைய அழகிய பவளம்

போன்ற மேனியும் ஆடிடும் படியாகச் செங்கீரை யாடி அருளே! முதன்மையான தெய்வமாகப் போற்றப் படுகின்றவனாகி வைத்திய நாதபுரியினில் எழுந்தருளியுள்ளவனான முத்துக்குமரப் பெருமானே! செங்கீரை ஆடி அருள்வாயாக!

சொல்விளக்கம்: அரை - இடுப்பு; அம்பவளத் திருமேனி - அழகிய பவளம் போன்ற உடல்; சிறுபண்டி - சின்ன வயிறு; குழி - உச்சிக் கொண்டை

பொருள்விளக்கம்: 'செம்பொன் அடி என்பதனை அடிச்செம்பொன் என்று கொள்க'.

'இங்குபாதம், இடுப்பு, சின்ன வயிறு, நெற்றி, காது, மயிர் முடி என்பதாக வருணனை கடவுளர்க்குரிய பாதாதிசேச வருணனையாக அமைந்துள்ளது'.

'வைத்தியநாதன் என்பதான சிறப்புப் பெயரினை உடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளும் தலம் என்பதனால் 'வைத்தியநாதபுரி' என்றார்'.

குழையொடு குழையெதிர் மோதிக் காதணி

குண்டலம் வெயில்வீசக்

குமுத இதழ்க்கனி வாயமு தூறிய

குறுநகை நிலவூர

முழுவயி ர்ப்புய வலயமும் முன்கை

முதாரியும் ஒளிகால

முத்தம் அரும்பி யெனக்குறு வேர்வு

முகத்தி லரும்பியிடப்

புழுதி அளைந்த பசுத்திரு மேனிப்

பொங்கொளி பொங்கியெழப்

புண்டரி கங்கண் மலர்ந்த விழிக்கடை,

பொழிஅருள் கரைபுரள

அழகு கனிந்து முதிர்ந்த இளங்கனி

ஆடுக செங்கீரை

ஆதி வயித்திய நாத புரிக்குகள்
ஆடுக செங்கீரை.

தெளிவுரை : காதணிகளுடன் காதணிகளே எதிரெதி ராகத் தாக்கியதனால், காதுகளில் அணிந்து கொண்டிருந்த குண்டலங்கள் ஒளி வீசிடவும், செவ்வல்லியினைப் போன்ற இதழ்களை உடைய கனிவாயினின்றும் அமுதம் சுரந்ததான புன் முறுவலாகிய நிலவொளியானது தோன்றிடவும், முழுமையான ஒரு வயிரத்தினால் செய்யப்பட்டதான வாசுவலயமும், முன்கைகளில் அணிந்திருந்ததான மூதாரியும் ஒளியினை வீசிடவும், முத்துக்களைப் போன்று சிறு துளிகளாக வியர்வையானது முகத்தினில் தோன்றவும், புழுதியினையுடைய அழகிய மேனியினில் ஒளியானது தோன்றிடவும், தாமரை மலர்களைப் போன்ற கண்களில் அருள் வெள்ளம் போல் கரை புரண்டு ஓடிடவும், என்பதான தன்மைகளுடன் நன்கு பழுத்து முதிர்ந்த நிலையில் உள்ள இளங்கனியைப் போன்றவனே செங்கீரை ஆடியருள்க; முதன்மையாகத் திகழ்கின்ற வைத்திய நாதபுரியினில் காட்சி தருகின்றவனான முத்துக்குமரப் பெருமானே! குகப்பெருமானே செங்கீரை ஆடி அருள்வாயாக!

சொல்விளக்கம்: மூதாரி - முன்கைகளில் அணியப்படும் அணிகலன்; புண்டரிகம் - தாமரை.

பொருள்விளக்கம்: கரைபுரள என்று அருள் நிலையைப் பேசியதனால் 'அருள்வெள்ளம்' என்று சொல்லப் பட்டது.

விரல்கவை யுண்டு கனிந்தமு தூறிய

மெல்இதழ் புலராமே

விம்மிப் பொருமி விழுந்தமு தலறிஉன்

மென்கூரல் கம்மாமே

கரைவுறும் அஞ்சன நுண்துளி சித்திக்

கண்மலர் சிலவாமே

கலுழ்கலுழிப்புன லருவி படித்துடல்
கருவடி வுண்ணாமே.

உருவ மணிச்சிறு தொட்டில் உதைந்துநின்
ஒன்பதம் நோவாமே
ஒருதாள் உத்தி எழுந்திரு கையும்
ஒருங்கு பதித்து நிமிர்ந்
தருள்யொழி திருமுகம் அசைய அசைத்தினி
தாடுக செங்கீரை
ஆதி வயித்திய நாத புரிக்குகள்
ஆடுக செங்கீரை.

தெளிவுரை: விரல்களைச் சுவைத்ததனால் பழுத்த தன்மையுடன் அமுதத்தைச் சுரக்கின்றதான மென்மைத் தன்மையுடன் கூடிய உதடுகள் காய்ந்து விடாமலும், விம்முதல், பொருமுதல், கீழே விழுந்து அலறுதல் ஆகிய நிகழ்வுகள் இல்லாத கம்முதல் இல்லாத மென்மையான உன்னுடைய குரலும், கரையக் கூடியதான மையின் துளிகளினால் தாமரை மலர்களைப் போன்ற கண்கள் சிவந்து விடாமலும், அழக்கூடிய கலங்கல் நீரினை உடைய அருவியினில் குளித்திடத் தோய்ந்ததினால் அழகான திருமேனியானது சுருமை நிறத்தினை அடைந்து விடாமலும், மணிகள் பதிக்கப் பெற்ற சிறிய தொட்டிலை உதைத்து அதனால் உன்னுடைய அழகிய சின்னப் பாதங்களில் வலி ஏற்படாமலும், ஒரு பாதத்தினை ஊன்றி எழுந்து இரண்டு கைகளையும் ஒருசேர நிலத்தினில் பதித்து, நிமிர்ந்து, கருணையுடைய திருமுகங்கள் ஆறும் மெல்ல அசையும் படியாக அசைந்து செங்கீரை ஆடி அருள்வாயாக! முதன்மைத் தன்மை உடையதான வைத்திய நாதபுரியினில் எழுந்தருளியிருக்கக் கூடியவனான முத்துக்குமரப் பெருமானே! நீ செங்கீரை ஆடி அருள் செய்வாயாக!

சொல்விளக்கம்: இதழ் - உதடு; கம்முதல் - அடைதல்; அஞ்சனம் - கண்மை; கலுழ்தல் - கலங்குதல்; கருவடி

வுண்ணாமே - கருமைநிறம் அடையாமல்; ஒருதாள் - ஒருபாதம்.

பொருள்விளக்கம்: 'கருவடிவுண்ணாமே' என்பது கண்களில் அணிந்தமையானது அழகின்ற போது உண்டான அருவியினைப் போன்ற நீருடன் கலந்து கருமை நிரமுடைய கலங்கல் நீராக உடல் மீது வழிந்து, அழகிய சிவந்த நிறமுடைய முருகனின் உடலினைக் கருமை நிறம் அடைந்திடும்படியாகக் குழந்தை அழவில்லை என்பதும், முருகன் செம்மேனியன் என்பதும் பெறப்படுகின்றது. மேலும் இப்பாடல் செங்கீரை என்பதனை எப்படி ஆடிட வேண்டும் என்கிற முறையினை விளக்குகின்ற தன்மையுடன் 'ஒருதாள் உந்தி எழுந்து இருகையும் ஒருங்கே பதித்து நிமிர்ந்து அருள் பொழி திருமுகம் அசைய அசைந்து இனிது ஆடுக செங்கீரை' என்று கூறுகின்றார்.

வேறு

கும்பம தக்களி யானைஇ ரண்டே ஒன்றேமைக்
கொண்டல்வி ழிக்கயன்மீனும்இ ரண்டே கொண்டெகிச்
சம்பர ணைப்பொரு சேவகன் வந்தான் வந்தான்முற்
சண்டைகொ ளற்கென தேர்வரு பெண்பால் அன்பாயே
அம்பவ ளக்கொடி யேவளர் கொம்பே யென்றேதீ
அன்றுபு ளத்துயிர் சோர்வது கண்டே முன்போதூங்
கம்பம தத்தர்ச கோதர செங்கோ செங்கீரை
கத்தபு ரிக்கரு ணாநிதி செங்கோ செங்கீரை.

தெளிவுரை: கும்பத்தினைப் போன்ற மத்தகத்தினை உடையதான மதம்மிகுந்த யானை இரண்டினையும், கார்மேகம் ஒன்றினையும், விழித்தலையுடையதான கயல் மீன்கள் இரண்டினையும் எடுத்துக் கொண்டு சென்று, சம்பராகரனைப் பொருந்தி நின்று வென்றவனான வரம் பொருந்திய மன்மதனானவன் எதிர்த்து நின்று போர் செய்திட வந்துள்ளான் என்று சொல்லிய செய்தியினைக்

கேட்டவுடன், எதிரில் வந்த பெண்ணிடத்தில் நீ அன்பு கொண்டு, 'அழகான பவளம் போன்ற கொடியே! வளர்ந்துள்ள பூங்கொடி போன்றவளே' என்றெல்லாம் அவளிடம் அன்பு மொழியினைப் பேசியபடியே நீ அந்த நாட்களில் தினைப் புனத்தில் உயிர் தளர்ந்தவனைப் போன்று கிடந்தாய். அதனைக் கண்டு கட்டுத்தறியினில் கட்டப்படுகின்ற மதயானையின் வடிவினையுடையவனாகிய விநாயகப் பெருமான் உன்னைக் காத்திட விரும்பி உன்னெதிரில் வந்தான். அவனுடைய சகோதரனாக உடன்பிறந்தவனே, கந்தபுரி என்கிறதான வைத்தீஸ்வரன் கோவிலில் எழுந்தருளி உள்ளவனான அருட்செல்வமே, நீ செங்கீரை ஆடி அருள்வாயாக!

சொல்விளக்கம்: கருணாநிதி - அருட்செல்வம்; மைக்கொண்டல் - மேகம்; சம்பரனை பொருசேவகன் - மன்மதன்; கம்பமதத்தர் - கட்டுத்தறியினில் கட்டப்படுகின்றதான தன்மையுடைய மதயானை.

பொருள்விளக்கம்: 'இங்கு அழகான வன்னியிடம் முருகன் காதலில் மயங்கிட அவர்கள் காதலுக்குத் துணை செய்த விநாயகன் யானைவடிவினில் வந்து உதவிய திருவிளையாடல் நிகழ்வு கட்டப் பெற்றுள்ளது.

'கும்பமதக்களியானை என்பது இரண்டு கொங்கை களினையும், மைக்கொண்டல் ஒன்றே என்பது கரிய மேகத்தினைப் போன்றதான அழகிய கூந்தலையும், விழிக்கயல் மீனும் இரண்டே என்பது இரண்டு மீன்போன்ற அழகான கண்களையும் குறித்தது.

'சம்பரனைப் பொருதசேவகன் என்பது மன்மதனைக் குறித்தது. இந்நிகழ்ச்சியானது; சம்பரன் என்பவன் ஓர் அரக்கன். அவன் கண்ண பெருமானுக்கும் ருக்குமணிக்கும் பிறந்த குழந்தையான பிரத்தியுமன் என்கிற குழந்தையினை அவன் பிறந்தவுடனேயே திருடிச் சென்று அக்குழந்தை யினைக் கடலில் போட்டுவிட்டான். கடலில் விழுந்த அந்தக்

குழந்தையினை ஒரு பெரிய மீன் விழுங்கி விட்டது. அந்த மீன் சில நாட்களில் ஒரு மீன் பிடிக்கும் செம்படவனின் வலையினில் மாட்டிக் கொண்டது. அந்த மீனைக் கொண்டு சென்ற அகரன் அதனைச் சம்பரனிடம் கொடுத்தான். அவனோ அதனைத் தன் மனைவியான மாயாவதியிடம் கொடுத்தான். அவள் அந்த மீனை அறிந்திடும் போது அதனுள் ஒரு குழந்தை இருப்பதைக் கண்டு எடுத்து வளர்த்து வந்தாள். இளைஞனாக அந்தக்குழந்தை வளர்த்த பின்னர் தன்னைக் கடலினில் போட்டவன் இந்த சம்பரன் என்பதை உணர்ந்து அவனைக் கொன்றுவிட்டான். பின்னர் தன்னை வளர்த்தவளான சம்பரனின் மனைவி மாயாவதியுடன் சென்று கண்ண பெருமானை அடைந்தான். அந்த பிரத்யமன் என்பவன்தான் பின்னாட்களில் மன்மதன் என்று அழைக்கப்பட்டான். அவன் சம்பரனைக் கொன்றதனால் சம்பாரி என்ற பெயரினையும் அடைந்தான்.

திங்கன்று தந்திர மாதொடு தின்றே மன்றாடும்
செங்கண்வி டைக்கொடி யோனருள் கன்றேஒன்றேயாய்
எங்களு ளத்தமு தூறுக ரும்பே அன்பாளர்க்
கின்பம ளிக்குமெஞ் ஞானம ருந்தே எத்தாயின்
கொங்கலர் மைக்குழல் வாழ்பொறி வண்டே வண்டுதும்
கொத்தள கக்குற மன்வளர் குன்றே என்றோதும்
கங்கைம ட்கொரு காள்முளை செங்கோ செங்கீரை
கத்தபு ரிக்கரு ணாதிதி செங்கோ செங்கீரை.

தெளிவுரை: பிறை நிலவினைப் போன்ற நெற்றியினை உடைய உயர்ந்தவளான உமை அம்மையுடன் தில்லையம்பலத்தில் நடனம் ஆடிடக் கூடியனானாகவும், சிவந்த கண்களை உடையவனாகவும், இடபக் கொடியினை உயர்த்தியவனாகவும் உள்ள சிவபெருமான் பெற்ற கன்று என்று போற்றப்படக் கூடியவனான முருகப் பெருமானே! இணையற்ற முழுமுதற் பொருளையாகி, எங்களுடைய மனங்களில் அமுதத்தினைச் சுரக்கக் கூடிய கரும்பு போன்று இனிக்கும் தன்மையுடையவனான கந்தபெருமானே! உன் மீது

அன்பு கொண்டவர்களுக்குப் பேரின்பம் அளிக்கும்படி மெய்ஞ்ஞானமாகிய மருந்தாகத் திகழக் கூடியவனான குமரப் பெருமானே! எங்களின் தாயாகிய உமாதேவியின் கருமையான கூந்தலில் வாழ்ந்திடக் கூடியதான புள்ளியினை உடைய வண்டுகளைப் போன்று விளங்குபவனே! பூங்கொத்துகளைச் சூடியதான கூந்தலையுடையவளான குறமகள் வள்ளியானவள் வளர்ந்து உன்னுடன் காதல் மணம் புரிந்ததான குன்றினைப் போன்றவனே! என்றெல்லாம் பலவாறாகப் போற்றப்படக்கூடிய தன்மையுடன் இணையில்லாத கங்காதேவியின் ஒப்பற்ற குழந்தையாக உள்ளவனே! கந்தபுரியினில் எழுந்தருளியுள்ள அருட் செல்வமானவனே! முத்துக்குமரப் பெருமானே! நீ செங்கீரை ஆடி அருள் செய்வாயாக!

சொல் விளக்கம்: அளகம் - கூந்தல்; காள்முனை - புதல்வன்; மன்று - தில்லையம்பலம்.

பொருள் விளக்கம்: 'உமையம்மை காணும்படியாக மன்றில் நின்று ஆடிய சிவபெருமான் என்பதனால் மாதொடு நின்று மன்றாடும் என்று கூறினார். மேலும் சிவனும் பார்வதியும் ஒன்றே என்பதை ஒட்டியும் இச்செய்தி சொல்லப்பட்டது.

3. தாலப் பருவம்

தாலாட்டுப் பருவம்

தால் - நாக்கு; ஆட்டுதல் - அசைத்தல்; நாவினை அசைத்துப்பாடுதலால் உண்டான பெயர் தாலாட்டு. நாட்டுப்புறப் பாடல் வகைகளில் முக்கிய ஒன்றான இவ்வகையினில் குழந்தையைத் தூங்கச் செய்திட தாய் பாடுவதாக இப்பாடல் அமைந்திடும். தால் + ஏல் + ஒ - தாலேலோ என்பதாகப் பாடல் அமைந்து 'நான் சொல்லுவதைக் கேட்பாயாக' என்று தான் பாடும் பாடலில் குழந்தையின் அருமை பெருமைகளையும், குழந்தையைப்

பற்றிய தன்னுடைய கனவுகளையும், தன் குடும்பம் பற்றிய பின்னவிகளையும் பாடுபொருளாக அமைத்துப் பாடுவது இயல்பு. இப்பாடலானது குழந்தை பிறந்தது முதற் கொண்டே பாடப்படுமாயினும், இப்பிள்ளைத் தமிழ் இலக்கிய முறைப்படி குழந்தை செய்திகளைக் கேட்டு உணரும் பருவம் தொடங்கும் ஏழாம் மாதத்தில் பாடுவதாகவே இப்பகுதி அமைக்கப்படுகின்றது. இதில் பாடப்படுகின்ற பாட்டுடைத் தலைவன் (அ) தலைவியின் சிறப்புகளை எடுத்துரைத்தல் மரபு. 1

பில்கும் பகந்தேன் அகம்பிருந்த
பின்தாழ் அளகத் தாமகளிர்
பேதைக் குறும்பு விளையாடும்
பேரா யத்துச் சிறுமருங்குற்
கொங்குங் கொடிபோய் நுடங்கியிட
ஒங்கும் பளிக்கு நிலாமுற்றத்தி
~துயர்கு ளிகையின் மரகதத்தின்
ஒளிகால் வீசத் தெளிவிசம்பிற்

பல்குஞ் சுரபி தரங்கநெடும்
பாகீ ரதியின் கரைகிளைத்த
பகம்புல் லெனச்செந் நாவளைக்கும்
பைம்பொன் தலங்கள் பலகோடி
மல்குஞ் செல்வக் கந்தபுரி
வாழ்வே தாலோ தாலேலோ
மலையாள் வயிறு வாய்த்தமுழு
மணியே தாலோ தாலேலோ.

தெளிவுரை: பின்னால் தொங்குகின்ற கூந்தலானது தேன் சிந்தும் தன்மையுடைய தெய்வப் பெண்களிடம், அறியாமையினால் குறும்புத்தனம் செய்து விளையாடுகின்றன. இதனால் அவர்களுடைய சின்ன இடையினிடத்தில் தோற்றுவிடக்கூடிய பூங்கொடிகள் அசையாமல் நிற்கின்றனாலும், உயர்ந்த பளிங்கினால் செய்யப்பட்ட, நிலா முற்றத்தினுடைய உயர்ந்த சிகரங்களில் மரகதத்தின் ஒளி

வீகின்றதனாலும், வானுலகில் வாழுகின்ற தெய்வத் தன்மையுடைய பசுக்கள், அலைகளை உடைய பெரிய ஆகாய கங்கையின் கரையினில் செழித்து வளர்ந்துள்ள பசம்புல் என்று நினைத்துத் தன்னுடைய நாவினால் அவைகளை வளைத்திடக் கூடியதான நிகழ்வுகளை உடைய பசும்பொன்னால் செய்யப்பட்ட மாளிகைகள் கோடிக்கணக்கில் பெருகியிருக்கும் செல்வபுரியாக விளங்குகின்ற கந்தபுரியினில் எழுந்தருளுகின்ற முத்துக்குமரப் பெருமானே! மலைமகளாகிய பார்வதி அன்னையின் வயிற்றினில் பிறந்த முழுமையான மணியினைப் போன்று நிகழ்கின்றவனான முருகப் பெருமானே! தாலோ தாலேலோ என்று உன்னைத் தாலாட்டுகின்றேன் நீ உறங்குவாயாக!

சொல்விளக்கம்: பில்குதல் - சிந்துதல்; அகம்புதல் - கசிதல்; பேராயம் - பெரிய பெண்களில் கூட்டம்; மருங்குல் - இடை; நுடங்குதல் - அசைதல்; குளிகை - சிகரம்; சுரபி - பசு; மலையாள் - பார்வதி; தரங்கம் - அலை; பாகீரதி - கங்கை; பேதை - அறியாமை; ஒங்கும் - தோற்கும்; முழுமணி - இரத்தினம்;

பொருள்விளக்கம்: இப்பாடலில் புள்ளிருக்கு வேலூரான வைத்தீஸ்வரன் கோயிலின் செல்வச் செழிப்பு கூறப்பட்டது. அதாவது மேல் மாடங்களில் உள்ள பசங்கொடிகள் அசைகின்ற தோற்றமும், மரகதத்தின் வெளிச்சமும் சேர்ந்து அந்த இடத்தினையே பொன் உலகமான தேவர் உலகமாகக் காட்சி தந்த காரணத்தினால், தேவலோகத்தில் உள்ள காமதேனுவான பசுக்கள் அசைந்த கொடிகளைப் புற்கள் என நினைத்துத் தம்முடைய நாவினை வளைக்கின்றன என்பதற்கு என்பதாம். 2

தொடுக்குந் தொடைவெண் துகிற்கொடிகள்
தொடுத்தீர்ப் பரவை முகம்புழுங்கத்
தோன்றும் பரிதி மணித்திண்தோர்
தூண்டுங் கலின வாய்பரியை